

Dokument zasedanja

A8-0205/2016

13.6.2016

POROČILO

o boju proti trgovini z ljudmi v zunanjih odnosih EU
(2015/2340(INI))

Odbor za zunanje zadeve

Poročevalka: Barbara Lochbihler

Pripravljavca mnenj (*):

Bodil Valero, Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve
Catherine Bearder, Odbor za pravice žensk in enakost spolov

(*): Pridruženi odbori – Člen 54 Poslovnika

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA	3
MNENJE ODBORA ZA DRŽAVLJANSKE SVOBOŠČINE, PRAVOSODJE IN NOTRANJE ZADEVE(*).....	24
MNENJE ODBORA ZA PRAVICE ŽENSK IN ENAKOST SPOLOV(*).....	33
MNENJE ODBORA ZA OKOLJE, JAVNO ZDRAVJE IN VARNOST HRANE	37
IZID KONČNEGA GLASOVANJA V PRISTOJNEM ODBORU	43

(*) Pridruženi odbori – člen 54 Poslovnika

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o boju proti trgovini z ljudmi v zunanjih odnosih EU (2015/2340(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Splošne deklaracije o človekovih pravicah in vseh ustreznih mednarodnih pogodb o človekovih pravicah,
- ob upoštevanju Konvencije o otrokovih pravicah,
- ob upoštevanju izbirnega protokola h Konvenciji o otrokovih pravicah glede prodaje otrok, otroške prostitucije in otroške pornografije,
- ob upoštevanju Konvencije OZN proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu (2000) in njenih protokolov ter zlasti Protokola za preprečevanje, zatiranje in kaznovanje trgovine z ljudmi, zlasti ženskami in otroki (2000) ter Protokola proti tihotapljenju migrantov po kopnem, morju in zraku (2000),
- ob upoštevanju Mednarodne konvencije o varstvu pravic vseh delavcev migrantov in njihovih družinskih članov (1990),
- ob upoštevanju dela mednarodnih mehanizmov za človekove pravice, vključno s posebnim poročevalcem OZN o trgovini z ljudmi, zlasti ženskami in otroki, ter drugimi posebnimi poročevalci OZN s tega področja, pa splošnega rednega pregleda in dela organov iz pogodb OZN o človekovih pravicah,
- ob upoštevanju poročila posebnega poročevalca Sveta za človekove pravice OZN o trgovini z ljudmi, zlasti ženskami in otroki (2014),
- ob upoštevanju svetovnega poročila o trgovini z ljudmi (2014), ki ga je pripravil Urad Združenih narodov za droge in kriminal,
- ob upoštevanju vzorčnega zakona OZN proti trgovini z ljudmi, ki je državam v pomoč pri spreminjanju in dopolnjevanju veljavne zakonodaje ter pri sprejemanju nove zakonodaje za boj proti trgovini z ljudmi (2009),
- ob upoštevanju priporočenih načel in smernic o človekovih pravicah in trgovini z ljudmi, ki so bili Ekonomskemu in socialnemu svetu predstavljeni kot dodatek k poročilu visokega komisarja Združenih narodov za človekove pravice (UNHCHR) (E/2002/68/Add. 1),
- ob upoštevanju vodilnih načel OZN o podjetništvu in človekovih pravicah, na podlagi katerih se izvaja okvir OZN za varovanje, spoštovanje in pomoč,
- ob upoštevanju osnovnih načel OZN o pravici do učinkovitega pravnega sredstva za žrtve trgovine z ljudmi,
- ob upoštevanju Unicefovih smernic o varstvu pravic otrok, ki so žrtve trgovine z ljudmi,

- ob upoštevanju Konvencije MOD o prisilnem delu iz leta 1930 (št. 29), protokola iz leta 2014 h Konvenciji o prisilnem delu iz leta 1930, Konvencije o odpravi prisilnega dela iz leta 1957 (št. 105) in priporočila (dopolnilnih ukrepov) v zvezi s prisilnim delom iz leta 2014 (št. 203),
- ob upoštevanju Konvencije o minimalni starosti iz leta 1973 (št. 138) in Konvencije o prepovedi najhujših oblik dela otrok iz leta 1999 (št. 182),
- ob upoštevanju Konvencije MOD o delavcih v gospodinjstvu iz leta 2011 (št. 189), ki zadeva dostojno delo za delavce v gospodinjstvu,
- ob upoštevanju poročila MOD z naslovom Dobički in revščina: ekonomija prisilnega dela (2014),
- ob upoštevanju Evropske konvencije o človekovih pravicah, Evropske socialne listine in Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti člena 5 te listine,
- ob upoštevanju Direktive 2011/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2011 o preprečevanju trgovine z ljudmi in boju proti njej ter zaščiti njenih žrtev in o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2002/629/PNZ,
- ob upoštevanju Direktive 2012/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o določitvi minimalnih standardov na področju pravic, podpore in zaščite žrtev kaznivih dejanj,
- ob upoštevanju Direktive 2004/23/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o določitvi standardov kakovosti in varnosti, darovanja, pridobivanja, testiranja, predelave, konzerviranja, shranjevanja in razdeljevanja človeških tkiv in celic;
- ob upoštevanju dokumenta o ukrepih za krepitev zunanje razsežnosti EU pri preprečevanju trgovine z ljudmi (2009) ter njegovih dveh poročil o izvajanju (2011 in 2012),
- ob upoštevanju strategije EU za odpravo trgovine z ljudmi za obdobje 2012–2016,
- ob upoštevanju vmesnega poročila o izvajanju strategije EU za odpravo trgovine z ljudmi (COM(2014)(0635),
- ob upoštevanju dela koordinatorja EU za boj proti trgovini z ljudmi,
- ob upoštevanju akcijskega načrta EU za človekove pravice in demokracijo za obdobje 2015–2019,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 17. decembra 2015 o letnem poročilu o človekovih pravicah in demokraciji v svetu za leto 2014 in politiki Evropske unije o človekovih pravicah¹,
- ob upoštevanju okvira za dejavnosti EU v zvezi z enakostjo spolov in krepitvijo vloge žensk v zunanjih odnosih EU za obdobje 2016–2020,

¹ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0470.

- ob upoštevanju Evropolovega poročila o stanju iz februarja 2016 z naslovom: Trgovina z ljudmi v EU,
 - ob upoštevanju globalnega pristopa k vprašanju migracij in mobilnosti (GAMM),
 - ob upoštevanju Evropske agende o migracijah z dne 13. maja 2015,
 - ob upoštevanju akcijskega načrta, sprejetega na vrhu v Valetti novembra 2015,
 - ob upoštevanju Konvencije Sveta Evrope o ukrepanju proti trgovini z ljudmi (2005),
 - ob upoštevanju zadnjega splošnega poročila o dejavnostih Skupine strokovnjakov za ukrepanje proti trgovini z ljudmi (GRETA), v katerem je opisano izvajanje Konvencije Sveta Evrope o ukrepanju proti trgovini z ljudmi (2014),
 - ob upoštevanju Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju trgovine s človeškimi organi, ki je na voljo za podpis od marca 2015,
 - ob upoštevanju Konvencije o varstvu človekovih pravic in dostojanstva človeškega bitja v zvezi z uporabo biologije in medicine: Konvencija o človekovih pravicah in biomedicini,
 - ob upoštevanju istanbulske deklaracije o trgovini z organi in presaditvenem turizmu (2008),
 - ob upoštevanju vodilnih načel OVSE o človekovih pravicah pri vrnitvi žrtev trgovine z ljudmi (2014),
 - ob upoštevanju poročila medvladne projektne skupine za finančno ukrepanje (FATF) (2011),
 - ob upoštevanju Haaške konvencije o varstvu otrok in sodelovanju pri meddržavnih posvojitvah,
 - ob upoštevanju poročila Mednarodne organizacije za migracije (IOM) o dejavnostih na področju boja proti trgovini z ljudmi in pomoči ranljivim migrantom (2012),
 - ob upoštevanju poročila IOM o obravnavanju trgovine z ljudmi in izkoriščanja ljudi v času krize (2015),
 - ob upoštevanju Konvencije ASEAN proti trgovini z ljudmi, zlasti ženskami in otroki (2015),
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve ter mnenj Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, Odbora za pravice žensk in enakost spolov ter Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane (A8-0205/2016),
- A. ker trgovina z ljudmi, ki je del organiziranega kriminala, predstavlja eno od najhujših zlorab človekovih pravic, saj ljudi degradira na blago ter močno in trajno krši

dostojanstvo in pravice žrtve ter vpliva na celotne družine in skupnosti, tudi s tem ker se namerno izkoriščajo ranljive razmere, kot sta revščina in osamljenost;

- B. ker so Združeni narodi (Palermški protokol o trgovanju) trgovino z ljudmi opredelili kot novačenje, prevoz, premeščanje, dajanje zatočišča ali sprejemanje oseb zaradi izkoriščanja z grožnjo, uporabo sile ali drugimi oblikami prisile, ugrabitvijo, goljufijo, prevaro, zlorabo pooblastil ali ranljivosti ali dajanjem ali prejemanjem plačil ali koristi, da se doseže soglasje osebe, ki ima nadzor nad drugo osebo; ker izkoriščanje vključuje vsaj prisilno prostitucijo ali druge oblike spolnega ali reproduktivnega izkoriščanja oseb, njihovo prisilno delo ali storitve, suženjstvo ali podobna stanja, vključno s suženjstvom otrok, da bi postali vojaki, služabniki ali bi jim odstranili organe; ker gre za odvratno dejanje, zlasti če otroke v najhujših oblikah izkoriščajo ljudje;
- C. ker je v členu 2(a) izbirnega protokola h Konvenciji o otrokovih pravicah glede prodaje otrok, otroške prostitucije in otroške pornografije prodaja otrok opredeljena kot „vsakršno dejanje ali posel, s katerim kaka oseba ali skupina oseb posreduje otroka komu drugemu za plačilo ali kakršno koli drugo nadomestilo“;
- D. ker je glede na svetovno poročilo Urada Združenih narodov za droge in kriminal (UNODC) o trgovini z ljudmi (2014) 70 % skupnega števila odkritih žrtev žensk in deklet; ker je 79 % odkritih žrtev spolnega izkoriščanja, ki predstavlja 53 % odkritih oblik izkoriščanja na svetu, žensk in ker je 83 % odkritih žrtev prisilnega dela, ki predstavlja 40 % odkritih oblik izkoriščanja na svetu, moških;
- E. ker se zaradi zapletenih in medsebojno povezanih dejavnikov, kot so sistematična in strukturna diskriminacija, kršitve človekovih pravic, revščina, neenakost, korupcija, nasilni konflikti, zaplembe zemljišč, pomanjkanje izobrazbe, brezposelnost in slabo delujoči režimi delovne migracije, povečuje ranljivost oseb za izkoriščanje in zlorabo, saj imajo te osebe manjšo izbiro in manj sredstev; ker je nasilje nad ženskami v strategiji EU za odpravo trgovine z ljudmi 2012–2016 opredeljeno kot temeljni vzrok trgovine z ljudmi;
- F. ker je trgovina z ljudmi kaznivo dejanje, vezano na spol; ker ženske in dekleta predstavljajo tudi velik delež žrtev drugih oblik trgovine z ljudmi, na primer za prisilno delo in izkoriščanje v gospodinjstvu in sektorju nege, proizvodnem, živilskem, čistilnem in drugih sektorjih;
- G. ker je trgovina z ljudmi ena najbolj donosnih dejavnosti organiziranega kriminala na svetu, poleg trgovine s prepovedanimi drogami in orožjem; ker v skladu z najnovejšimi ocenami Mednarodne organizacije dela nezakonit letni dobiček prisilnega dela, vključno z dobičkom na podlagi pranja denarja, znaša približno 150 milijard USD, pri čemer je ocenjeno, da je 90 % žrtev izkoriščenih v zasebnem gospodarstvu in da dve tretjini dobička izhajata iz komercialnega spolnega izkoriščanja, zaradi česar je to najdonosnejša oblika izkoriščanja;
- H. ker je treba trgovino z ljudmi razumeti tudi z vidika povpraševanja in dobička, saj izkoriščanje žensk, zlasti za spolne storitve, podžiga povpraševanje po teh storitvah in dobiček, ki se pri tem ustvarja;
- I. ker sta neustrezno izvajanje pravnega okvira za trgovino z ljudmi na nacionalni ravni in

neobstoj ustreznega pravnega okvira v tretjih državah ena od najpomembnejših ovir za boj proti trgovini z ljudmi;

- J. ker je dostop do pravnega varstva za žrtve trgovine z ljudmi preprosto oviran ali onemogočen večini svetovnega prebivalstva; ker v veliko državah obstaja uspešen kazenski pregon za manj kot odstotek kaznivih dejanj; ker sta korupcija in premajhne zmogljivosti v mnogih državah še vedno glavna težava policijskih in sodnih organizacij;
- K. ker po mnenju Europolu vsesplošni dostop do interneta po svetu omogoča razcvet trgovine z ljudmi v spletnem okolju; ker to povzroča nove oblike novačenja in izkoriščanja žrtev;
- L. ker obstaja povezava med tihotapljenjem migrantov in trgovino z ljudmi; ker tihotapci za oglaševanje svojih storitev med potencialnimi migranti med drugim uporabljajo internet;
- M. ker trgovina z ljudmi in tihotapljenje ljudi žal nista prehoden pojav in bi se lahko v prihodnjih letih še zaostrila, saj konfliktna žarišča, represivni režimi in brezupne gospodarske razmere v svetu ustvarjajo ugodne razmere za kriminalne dejavnosti trgovcev z ljudmi in tihotapcev ljudi;
- N. ker tokovi nezakonitih migracij povečujejo možnost trgovine z ljudmi, saj je pri migrantih brez urejenega statusa zaradi njihove ranljivosti in nezakonitega položaja tveganje, da postanejo žrtev trgovine z ljudmi, še posebej veliko; ker so mladoletniki brez spremstva, ki predstavljajo velik delež v Evropo prihajajočih migrantov, ciljna skupina mrež, ki se ukvarjajo s trgovino z ljudmi;
- O. ker je trgovina z ljudmi regionalni in svetovni problem, ki ga ni mogoče vedno obravnavati izključno na nacionalni ravni;
- P. ker je po ocenah najnovejšega globalnega indeksa suženjstva po vsem svetu v razmerah novodobnega suženjstva ujetih 35,8 milijona ljudi, kar pomeni, da je trgovina z ljudmi zelo razširjena in zajema vse dele sveta;
- Q. ker se pretekli in nastajajoči trendi pri trgovini z ljudmi pojavljajo v različnih oblikah in se med regijami in znotraj podregij močno razlikujejo;
- R. ker se trgovina z ljudmi ne pojavlja le v državah, ki veljajo za manj razvite, temveč v bolj zakriti obliki tudi v razvitih državah;
- S. ker ima azijsko-pacifiška regija po podatkih MOD 56-odstotni delež ocenjenega števila žrtev prisilnega dela na svetovni ravni, vključno s spolnim izkoriščanjem, kar je daleč največji delež na svetu;
- T. ker se ocenjuje, da je v oborožene spopade po vsem svetu vključenih približno 300 000 otrok; ker je obseg trgovine z otroki v Afriki z namenom uporabe otrok za vojake največji na svetu;
- U. ker je v Severni Afriki in na Bližnjem vzhodu 95 % odkritih žrtev odraslih; ker so države na Bližnjem vzhodu predvsem ciljne države za delavce migrante, v katerih t. i.

sistem sponzorstva „kafala“ delavce naveže na posameznega delodajalca, pri čemer nastanejo pogoji za zlorabo in delovno izkoriščanje, ki je včasih dejansko enako prisilnemu delu;

- V. ker je v državah vzhodnega sosedstva EU spolno izkoriščanje glavni vzrok za prijavljene primere trgovine z ljudmi; ker je romska skupnost – tako moški kot ženske – zaradi sistematične diskriminacije in rasizma še posebej izpostavljena trgovini z ljudmi za različne namene;
- W. ker je šest držav, v katerih je sodobno suženjstvo (izraz, povezan s človeškim suženjstvom) med prebivalstvom najbolj razširjeno, v Latinski Ameriki (Haiti, Surinam, Gvajana, Mehika, Kolumbija in Peru)¹;
- X. ker je sodelovanje med državami članicami, Europolom ter izvornimi in tranzitnimi državami žrtev trgovine z ljudmi bistveno v boju proti tihotapskim mrežam;
- Y. ker je EU opredelila več prednostnih držav in regij, s katerimi želi dodatno okrepiti in racionalizirati sodelovanje pri ukrepih proti trgovini z ljudmi;
- Z. ker je Komisija leta 2010 imenovala koordinatorja EU za boj proti trgovini z ljudmi, da bi izboljšala koordinacijo in skladnost med institucijami, agencijami, državami EU, državami, ki niso članice EU, in mednarodnimi akterji;

Svetovni trendi v trgovini z ljudmi

1. obsoja in izrecno zavrača trgovino z ljudmi, ki postaja vse večja industrija človeškega trpljenja ter globoko in dolgotrajno vpliva na vse družbe in gospodarstva;
2. poudarja, da je trgovina z ljudmi sodobna oblika suženjstva, hudo kaznivo dejanje in ena najhujših oblik kršitev človekovih pravic ter ni sprejemljiva v družbi, ki temelji na spoštovanju človekovih pravic, vključno z enakostjo spolov; meni tudi, da je treba trgovino z ljudmi razlagati celostno in se pri tem poleg spolnega izkoriščanja osredotočiti tudi na prisilno delo, trgovino z organi, prisilno prosjačenje, prisilne poroke, otroke vojake in trgovino z dojenčki;
3. opozarja, da je trgovina z ljudmi nadnacionalno kaznivo dejanje svetovnega obsega ter da je treba pri vseh ukrepih za boj proti njej upoštevati temeljne vzroke in svetovne trende; v zvezi s tem poudarja, da je pomemben dosleden pristop k notranjim in zunanjim razsežnostim politik EU za boj proti trgovini z ljudmi;
4. priznava, da trgovina z ljudmi kot organizirani kriminal poteka čez zunanje meje in znotraj notranjih meja, zato so potrebni trdni notranji zakoni na področju trgovine z ljudmi in sodelovanje med državami;
5. obžaluje stalno pomanjkanje ustrezne zakonodaje, s katero bi se trgovina z ljudmi obravnavala kot kaznivo dejanje in bi se omogočil učinkovit boj proti njej v številnih državah po vsem svetu;

¹ Globalni indeks suženjstva za leto 2014.

6. obžaluje tudi veliko vrzel med obstoječo zakonodajo in njenim izvajanjem, vključno z omejenim ali onemogočenim dostopom žrtev do pravnega varstva na eni strani in nezadostnim kazenskim pregonom storilcev na drugi strani;
7. predvsem obžaluje, da se odkrije veliko manj žrtev trgovine z ljudmi, kot jih po ocenah dejansko je, in da je delež sodnega pregona še vedno izredno nizek; je še vedno globoko zaskrbljen zaradi dejstva, da veliko žrtev trgovine z ljudmi ostane brez ustrezne podpore, zaščite in ukrepov, ki bi jih odškodovali za kršitev njihovih temeljnih pravic;
8. opozarja, da so žrtve trgovine z ljudmi v državah, v katerih se izkoriščajo, pogosto „nevidni ljudje“, da se soočajo s težavami zaradi kulturne in jezikovne raznolikosti ter da zaradi vsega tega še težje prijavijo kazniva dejanja, katerih žrtve so; obsoja, da so te težave še večje pri posebej ranljivih kategorijah žrtev, kot so ženske in otroci;
9. poudarja, da trgovina z ljudmi iz držav v razvoju obstaja zaradi povpraševanja po spolnih storitvah v razvitih državah, kar ljudi, predvsem ženske in dekleta, potiska v ranljiv položaj; poziva države članice, naj zavestno uporabijo storitev, v katerih so udeležene žrtve trgovine z ljudmi, razglasijo za kaznivo dejanje;
10. opominja, da skupine, organizirane na mednarodni ravni, svoje žrtve, ki jih zavedejo z lažnimi obljubami, zlasti za namene prostitucije prikrito ali pa s privolitvijo žrtev prevažajo v bogatejše regije, zlasti v evropske države, kjer so odjemalci premožnejši;
11. obsoja dejstvo, da je glede na izjave za tisk vodje Europol v Evropi izginilo več kot 10.000 otrok beguncev in migrantov brez spremstva; opozarja EU in države članice, da je precej teh otrok na silo pristalo v rokah kartelov, ki trgujejo z ljudmi ali jih silijo v prosjačenje, na nezakonitem in donosnem trgu preprodaje organov ali v trgovini s sužnji;
12. poudarja, da je treba upoštevati pomembno razliko med pojmom trgovine z ljudmi in tihotapljenja migrantov; medtem ko ugotavlja, da je tudi tihotapljenje ena od dejavnosti kriminalnih mrež in organiziranega kriminala, ki lahko privede do situacije trgovine z ljudmi, poudarja, da je za koncepta potreben različen odziv na pravni in praktični ravni ter da vključuje različne obveznosti držav; poziva EU in njene države članice, naj usposobijo osebje, ki bo odgovorno za sprejem in odkrivanje migrantov/prosilcev za azil, z uporabo posebnih programov ozaveščanja, namenjenih ustreznemu razlikovanju med tihotapljenjem ljudi in trgovino z ljudmi, zlasti v zvezi z odkrivanjem in zaščito otrok, ki so žrtve trgovine, in otrok brez spremstva, ki so izpostavljeni nevarnosti trgovine z ljudmi;
13. opominja, da so migranti privolili v tihotapljenje, ki jih privede na njihov cilj, v nasprotju z žrtvami trgovine z ljudmi, ki se jih izkorišča s prisilo, prevaro in zlorabo brez možnosti privolitve; poudarja, da lahko obstaja tudi križanje med tema pojavoma, zaradi česar nastaja tveganje, da kriminalne skupine, ki tihotapijo begunce in druge migrante v EU, slednje prisilijo v izkoriščanje kot žrtve trgovine z ljudmi, zlasti mladoletnike brez spremstva in ženske, ki potujejo same; poziva pristojne organe v državah članicah, naj pri policijskem delu, pravosodnem sodelovanju in dejavnostih pregona posvetijo pozornost temu problemu;
14. ugotavlja, da kriminalne mreže vedno pogosteje uporabljajo internet in socialna omrežja

za privabljanje in zlorabo žrtev; poziva EU in njene države članice, naj v okviru boja proti trgovini z ljudmi dovolj vlagajo v tehnologijo in strokovno znanje za prepoznavanje in odkrivanje zlorabe interneta s strani kriminalnih mrež, tako za novačenje žrtev kot tudi za ponujanje storitev, katerih cilj je izkoriščanje žrtev, in za boj proti tem dejanjem;

15. se zaveda pomena in vloge informacijskih in komunikacijskih tehnologij v trgovini z ljudmi ter ugotavlja, da se tehnologija sicer uporablja za lažje novačenje in izkoriščanje žrtev, vendar je lahko koristna tudi pri preprečevanju trgovine z ljudmi; meni, da bi bilo treba temeljiteje raziskati vlogo informacijskih in komunikacijskih tehnologij v trgovini z ljudmi;
16. poziva Komisijo, naj oceni uporabo interneta za trgovino z ljudmi, zlasti kar zadeva spolno izkoriščanje v spletnem okolju; poziva, naj Europol v okviru oddelka za prijavljanje sumljivih spletnih vsebin (IRU) poostri boj proti trgovini z ljudmi, tako da se bodo vsebine, povezane s trgovino z ljudmi, odkrile, prijavile in odstranile;
17. poziva Komisijo, naj sodelovanje s tretjimi državami prilagodi razvoju dogodkov v zvezi s trgovino z ljudmi v spletu; poziva Komisijo in Europol, naj preučita možnosti za sodelovanje med evropskimi organi in organi tretjih držav v boju proti kibernetiski kriminaliteti (zlasti v okviru Europola); poziva Komisijo, naj preuči tudi vse možne oblike sodelovanja s ponudniki internetnih storitev pri odkrivanju in odstranjevanju vsebin, povezanih s trgovino z ljudmi; zahteva od Komisije, naj o tem ustrezno obvešča Parlament;

Ekonomija trgovine z ljudmi

18. obsoja dejstvo, da je trgovina z ljudmi izredno donosen posel ter da se premoženjske koristi iz teh kriminalnih dejavnosti v velikem obsegu stekajo nazaj v svetovni gospodarski in finančni sistem; obsoja dejstvo, da v trgovini z ljudmi sodelujejo najbolj strukturirane in vplivne mednarodne kriminalne združbe, ki so vzpostavile resnično mednarodno in razvejeno kriminalno mrežo; poziva vse države in ustrezne akterje, ki so dejavni na tem področju, naj si prizadevajo spremeniti trgovino z ljudmi iz posla z „majhnim tveganjem/velikim dobičkom“ v posel z „velikim tveganjem/majhnim dobičkom“;
19. meni, da imajo finančne preiskave, v okviru katerih se izsledijo, zasežejo in vrnejo sredstva, pridobljena s kaznivimi dejanji, ter ukrepi proti pranju denarja ključno vlogo pri boju proti trgovini z ljudmi; opozarja, da je potrebnih več podatkov in da se je treba bolj osredotočiti na dejavnosti pranja denarja; obžaluje, da je uporaba ukrepov za zbiranje, analizo in izmenjavo finančnih informacij v podporo kazenskim preiskavam trgovine z ljudmi še vedno omejena ter pogosto povzroča težave pri popolnemu vključevanju finančnih preiskav v zvezi s primeri trgovine z ljudmi; poziva EU in njene države članice, naj okrepijo sodelovanje, usklajevanje in izmenjavo informacij s tretjimi državami, da bi se izsledile in zasegle premoženjske koristi iz teh kriminalnih dejavnosti; poziva, naj se zasežena sredstva uporabijo za podporo in odškodnino žrtvam trgovine z ljudmi;
20. poziva vlade, naj z vso potrebno skrbnostjo preprečujejo korupcijo, ki prispeva k trgovini z ljudmi, ter ugotavljajo in odpravljajo sodelovanje ali sotorilstvo javnega

sektorja pri trgovini z ljudmi, vključno z zagotavljanjem, da bodo uslužbenci v javnem sektorju usposobljeni za prepoznavanje teh primerov in da bodo imeli na voljo notranje smernice, ki jim bodo v pomoč pri obravnavanju sumljivih primerov;

21. opozarja, da se zlorabe, povezane z novačenjem, očitno pojavljajo v mnogih državah in regijah po svetu, in ugotavlja, da so ne glede na to, v kateri državi se te zlorabe pojavijo, tesno povezane s trgovino z ljudmi, na primer prek agencij za zaposlovanje, ki so neposredno vpletene v trgovino z ljudmi, s praksami zavajajočega ali prisilnega zaposlovanja ali prek ustvarjanja dovzetnosti za izkoriščevalsko delo z določanjem visokih pristojbin za zaposlovanje, zaradi česar so zlasti migranti in nizkokvalificirani delavci finančno ranljivi ali odvisni;
22. poziva EU in njene države članice, naj povečajo sodelovanje s tretjimi državami, da bi lahko preiskovale vse faze trgovine z ljudmi, vključno s fazo novačenja, izboljšale izmenjavo informacij ter začele proaktivne ukrepe, (finančne) preiskave in pregone; poziva vse države, naj izboljšajo nadzor in ureditev delovanja agencij za zaposlovanje;
23. meni, da ne more obstajati veljavna privolitev v primerih, ko se državljana tretje države odpelje iz njegove oz. njene države v EU (ali ko je državljani EU odpeljan v drugo državo članico) za namene prostitucije, druge oblike spolnega izkoriščanja ali prisilnega dela;
24. meni, da bi morale vlade spodbujati dialog in partnerstva med več deležniki, da bi vzpostavile sodelovanje med podjetji, strokovnjaki za boj proti trgovini z ljudmi in nevladnimi organizacijami, ter izvajati skupne ukrepe zoper trgovino z ljudmi in zagotavljati, da se spoštujejo pravice delavcev, vključno z njihovimi temeljnimi delavskimi pravicami; vlade tudi poziva, naj uvedejo pravne ukrepe za zagotovitev preglednosti in sledljivosti proizvodov skozi celotno dobavno verigo, podjetja pa, naj bolje poročajo o svojem prizadevanju za preprečevanje trgovine z ljudmi v svojih dobavnih verigah; poziva države članice, naj aktivno sodelujejo z nacionalnimi in mednarodnimi podjetji in tako preprečijo izkoriščanje v celotni dobavni verigi za njihove proizvode ter od njih zahtevajo odgovornost v zvezi s trgovino z ljudmi na kateri koli točki njihove dobavne verige, tudi za povezana podjetja in podizvajalce;
25. poziva EU in njene države članice, naj konstruktivno sodelujejo v pogajanjih odprte medvladne delovne skupine za pripravo mednarodnega pravno zavezujočega instrumenta o nadnacionalnih družbah in drugih podjetjih v zvezi s človekovimi pravicami ter izvajajo vodilna načela ZN o podjetništvu in človekovih pravicah;

Različne oblike izkoriščanja

26. poziva EU in njene države članice, naj si v zadostni meri prizadevajo za boj proti prisilnemu delu v industrijah EU v tujini in v povezavi s tretjimi državami, in sicer z uporabo in izvajanjem delovnih standardov ter podpiranjem vlad pri sprejemanju delovne zakonodaje, ki zagotavlja minimalne standarde za varstvo delavcev, tudi tujih, ter zagotovijo, da jih spoštujejo evropska podjetja, ki delujejo v tretjih državah; poziva vlade, naj izvršujejo delovno zakonodajo, pošteno obravnavajo vse delavce in vsem njim zajamčijo enake pravice, ne glede na njihovo nacionalnost ali izvor, ter izkoreninijo korupcijo; poziva k nadaljnjemu mednarodnemu sodelovanju za okrepitev politik o delovni migraciji ter izdelavi in izvajanju boljše zakonodaje za zaposlovanje

delovne sile;

27. poziva k temu, da bi se na svetovni ravni v vseh fazah delovni in okoljski standardi bolje usklajevali z glavnimi delovnimi in okoljskimi standardi MOD, tudi z večjo socialno varnostjo in številnejšimi inšpekcijskimi pregledi na delovnem mestu; poziva tudi k ratifikaciji in izvajanju Konvencije MOD o delavcih v gospodinjstvu iz leta 2011 (št. 189) ter k prenosu njenih določb v nacionalno zakonodajo, tudi za delavce v diplomatskih gospodinjstvih;
28. poudarja, da je treba ukrepati in ustaviti povpraševanje po prostituciji, saj je trgovina z ljudmi za namene spolnosti očitno povezana z njo;
29. opozarja, da je za žrtve prisilne prostitucije v večini držav članic težko najti psihološko pomoč, zato so skoraj izključno odvisne od podpore neprofitnih organizacij; se zato zavzema za povečanje podpore tem organizacijam in poziva države članice, naj zmanjšajo prepreke pri iskanju psihološke pomoči;
30. poudarja, da se lahko prisilna poroka šteje za obliko trgovine z ljudmi, če vsebuje elemente izkoriščanja žrtve, in poziva vse države članice, naj to razsežnost vključijo v svojo opredelitev trgovine z ljudmi; poudarja, da je izkoriščanje lahko spolno (posilstvo v zakonski zvezi, prisilna prostitucija in pornografija) ali ekonomsko (gospodinjstvo delo in prisilno prosjačenje) ter da je lahko prisilna poroka končni cilj trgovine (prodaja žrtve za nevesto ali sklenitev zakonske zveze pod prisilo); opozarja na morebitno nadnacionalno naravo prisilnih porok; zato poziva države članice, naj poskrbijo, da bodo nacionalni organi, pristojni za migracije, ustrezno usposobljeni za problematiko prisilnih porok v okviru trgovine z ljudmi; poziva Komisijo, naj okrepi tudi izmenjavo najboljših praks na tem področju;
31. obsoja prakso trgovine z ljudmi za nadomestno materinstvo pod prisilo, saj krši pravice žensk in otrok; ugotavlja, da povpraševanje spodbujajo razvite države na račun ranljivih in revnih ljudi, ki so pogosto iz držav v razvoju, in poziva države članice, naj razmislijo o posledicah lastnih restriktivnih politik na področju reprodukcije;
32. priporoča, da se otroci, ki so žrtve trgovine z ljudmi, opredelijo kot taki, pri čemer morajo biti njihove koristi, pravice in potrebe vedno na prvem mestu; poziva k zagotovitvi kratkoročne in dolgoročne pravne, fizične in psihološke ter drugačne podpore in zaščite ter k sprejetju ukrepov za olajšanje ponovne združitve družine, kjer je to mogoče in v korist ter ob upoštevanju dostojanstva in pravic otroka, ali k ureditvi primernega skrbstva;
33. opozarja, da trgovina z otroki pogosto vodi do spolne zlorabe, prostitucije, prisilnega dela in nezakonite odstranitve organov, ter poudarja, da se nobena privolitev pretihotapljenega otroka za opravljanje dela ali storitev ne bi smela obravnavati kot veljavna; obžaluje, da uslužbenci organov pregona ogrožene otroke pogosto obravnavajo kot prestopnike ali nezakonite priseljence, namesto da bi sistematično iskali znake trgovine z ljudmi in odkrili njene žrtve;
34. meni, da je treba v zvezi z mladoletniki brez spremstva doseči boljšo in bolj proaktivno odkrivanje otrok, ki so žrtve trgovine z ljudmi, zlasti na mejnih prehodih in v sprejemnih centrih, ter boljše večdisciplinarno sodelovanje, da se učinkovito zaščititi

otrokova korist; meni, da je treba izboljšati sisteme skrbništva v državah članicah, da otroci brez spremstva in otroci, ločeni od družin, ne bodo padli v roke organizacij trgovcev z ljudmi;

35. poziva h krepitvi nacionalnih skrbniških sistemov za otroke v Evropi v okviru strategije EU za boj proti trgovini z ljudmi, ki priznava pomembno vlogo skrbnikov pri varovanju otrok pred nevarnostmi;
36. poziva EU, naj si nadalje prizadeva za boj proti pojavu otrok vojakov, zlasti z nudenjem podpore vladam pri obravnavi tega vprašanja ter lokalni civilni družbi, ki deluje na kraju samem, naj sprejme ukrepe za preprečevanje novačenja in uporabe otrok vojakov v prihodnosti, naj podpre oblikovanje zakonodaje na področju varstva otrok, vključno z proglasitvijo novačenja otrok za kaznivo dejanje ter naj mobilizira sredstva za povečanje odpornosti in izboljšanje varnega okolja za otroke; poziva EU, naj od tretjih držav zahteva, da ratificirajo in izvajajo ustrezne mednarodne standarde, vključno z izbirnim protokolom h Konvenciji OZN o otrokovih pravicah glede udeležbe otrok v oboroženih spopadih;
37. poudarja, da bi bilo treba otroke in invalide obravnavati kot ranljive žrtve trgovine z ljudmi; poudarja, da lahko žrtve trgovine z ljudmi zaradi zlorab, ki jih izvajajo njihovi trgovci, postanejo invalidi, in obratno lahko invalid posameznik zaradi svoje ranljivosti postane žrtev trgovca;
38. pozdravlja vključitev prisilnega prosjačenja med oblike trgovine z ljudmi v Direktivi 2011/36/EU; poziva države članice, naj uskladijo nacionalno zakonodajo ter pozovejo vlade tretjih držav, naj sprejmejo in izvršujejo ustrezne zakonske določbe; obsoja kriminalizacijo žrtev prisilnega prosjačenja in poziva k dostopu do delovnih priložnosti in stanovanj; vztraja, da je treba izvesti usposabljanje za policiste in druge uradnike o pravilnem odkrivanju in naznanitvi, da bi se žrtvam prisilnega prosjačenja zagotovila ustrezna pomoč; poudarja, da veliko žrtev prihaja iz revnega in marginaliziranega okolja; poziva k usmerjenosti preprečevalnih ukrepov v zmanjšanje ranljivosti ogroženih skupin, pri čemer naj se najprej uvedejo osnovne strukture, kot je izobraževanje ali vključevanje v delo, ter v povečanje števila zavetišč in centrov za pomoč ranljivim osebam;
39. poudarja, da Palermški protokol zahteva, da se delo v odvisnosti in podrejenosti obravnava kot kaznivo dejanje, saj gre za trgovino z ljudmi; poziva vlade, naj izvršujejo zakonodajo in zagotovijo, da bodo osebe, ki ustvarjajo dobiček z delom v odvisnosti, kaznovane;
40. ugotavlja, da se je pojavila nova oblika trgovine z ljudmi, pri kateri se za posameznike ob hudem mučenju zahteva odkupnina; ugotavlja, da je za to novo obliko trženja ljudi značilno, da se z izsiljevanjem, pretepanjem in posiljevanjem od družinskih članov in sorodnikov, ki bivajo v EU ali zunaj nje, izsili plačilo dolgov;
41. obsoja nezakonito trgovino s človeškimi organi, tkivi in celicami, med drugim z reproduktivnimi celicami (jajčeca, spermiji), tkivi in celicami zarodkov ter izvornimi celicami odraslih in zarodkov;
42. poudarja, da je trgovina s človeškimi organi po podatkih iz poročila Global Financial

Integrity v svetovnem merilu ena od desetih največjih nezakonitih dejavnosti zaslužkarstva, ki letno ustvarja med 600 milijonov USD in 1,2 milijarde USD dobička in zajema številne države; prav tako poudarja, da so po podatkih OZN sicer lahko tarča ljudje vseh starosti, še posebej ranljivi pa so migranti, brezdomci in nepismeni ljudje;

43. poudarja, da gospodarska stagnacija, vrzeli v zakonodaji in pomanjkljivosti pri kazenskem pregonu v državah v razvoju, skupaj s čedalje večjo globalizacijo in boljšo komunikacijsko tehnologijo, ustvarjajo izvrstne pogoje za zločinske posle nezakonite trgovine z organi; poudarja, da so ljudje zaradi pomanjkanja gospodarskih priložnosti prisiljeni razmišljati o možnostih, ki bi sicer veljale za nevarne ali nezaslišane, medtem ko nezadostni kazenski pregon zločincem omogoča, da delujejo skoraj brez strahu pred kazenskih pregonom;
44. poudarja, da je nakup človeških organov, tkiva in celic nezakonit; ugotavlja, da se ljudje, ki so žrtev trgovine z ljudmi za namen odvzema organov, soočajo s posebnimi izzivi in da se žrtve pogosto ne zavedajo dolgotrajnih in napornih zdravstvenih posledic odvzema organov in pomanjkanja oskrbe po operaciji, pa tudi psihološkega vpliva operacije; poziva k bolj usmerjenim pobudam za ozaveščanje, s katerimi bi opozorili na nevarnosti, povezane s prodajo organov, zlasti med najrevnejšimi in najranljivejšimi, ki bi utegnili meniti, da je vredno prodati organ in tako izboljšati lasten ekonomski položaj;
45. poziva Komisijo, naj obsodi trgovino z ljudmi, katere namen je odstranitev organov, ter sprejme jasno stališče glede nezakonite trgovine z organi, tkivi in celicami; poziva EU, naj združenja zdravnikov in družbe za presajanje organov spodbudi k razvoju kodeksa etičnega ravnanja za zdravstvene delavce in centre za presajanje glede načina pridobitve organa za presaditev v tujini in postopka nege po presaditvi; poudarja, da so prebivalci najrevnejših svetovnih skupnosti še posebej izpostavljeni temu, da postanejo žrtve nezakonite trgovine z organi;
46. poziva k ratifikaciji in izvajanju Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju trgovine s človeškimi organi; poziva EU, naj od vlad tretjih držav zahteva uvedbo sodnih postopkov zoper zdravstvene delavce, bolnišnice in zasebne klinike, ki delujejo na nezakonitem in donosnem trgu presajanja organov;
47. poziva države članice, naj spodbujajo nadaljnja prizadevanja za to, da bi bili zdravstveni delavci v večji meri udeleženi pri krepitvi boja proti tej obliki trgovine z ljudmi, in sicer z ozaveščanjem o vprašanjih v zvezi s trgovino z ljudmi in organizacijo obveznega usposabljanja;
48. poudarja, kako pomembno je preprečevanje ter večsektorski in večdisciplinaren pristop pri obravnavi nezakonite trgovine z organi, vključno s trgovino z ljudmi za odvzemanje organov, ki je postala svetovni problem; poziva k bolj usmerjenim pobudam za ozaveščanje, s katerimi bi opozorili na nevarnosti, povezane s prodajo organov, in bolj seznanili žrtve in potencialne žrtve s fizičnimi in psihološkimi tveganji, zlasti med tistimi, ki so z vidika neenakosti in revščine med najrevnejšimi in najranljivejšimi ter bi utegnili meniti, da je vredno prodati organ in tako izboljšati lasten ekonomski položaj; poudarja, da bi morale biti kampanje ozaveščanja obvezen sestavni del tako evropske sosedске politike kot razvojnega sodelovanja EU;

49. poudarja pomembno vlogo zdravnikov, medicinskih tehnikov, socialnih delavcev in drugih zdravstvenih delavcev, ki so edina strokovna kontaktna točka za žrtve, medtem ko so te še zmeraj priprte, in imajo izjemno pomembno vlogo pri preprečevanju trgovine z ljudmi; je zaskrbljen, da gre pri tem trenutno za zamujeno priložnost za ukrepanje; ugotavlja, da je treba zdravstvene delavce bolje seznaniti z odkrivanjem zgodnjih opozorilnih znakov za trgovino z ljudmi in postopki poročanja, da bi zagotovili boljšo pomoč žrtvam, in določiti strožje kazni za sodelovanje pri nezakoniti trgovini z organi;
50. poziva, naj se v različnih državah uvedejo programi za pridobivanje soglasja ali sheme, pri katerih bi imeli državljani možnost, da se pri opravljanju nekaterih upravnih postopkov neposredno vpišejo v register darovalcev organov, s čimer bi se zmanjšalo povpraševanje pacientov na črnem trgu, obenem pa povečalo število razpoložljivih organov, prav tako pa bi se tako zmanjšali finančni stroški presaditve in potreba po zdravstvenem turizmu;
51. poziva Komisijo in države članice, naj sprejmejo ukrepe, s katerimi bi preprečile presaditveni turizem in povečale razpoložljivost zakonito pridobljenih organov, da bi izboljšali preprečevanje nezakonitega pridobivanja organov in vzpostavili pregleden sistem sledljivosti presajenih organov, obenem pa zagotovili anonimnost donatorjev; poziva Komisijo, naj pripravi smernice, s katerimi bi spodbudila države članice k sodelovanju v partnerstvih, kot sta Eurotransplant in Scandiatransplant;
52. poudarja, da Svetovna zdravstvena organizacija navaja, da je na voljo le malo znanstvenih podatkov o trgovini z ljudmi in zdravju, zlasti kar zadeva duševno in psihično zdravje; poudarja tudi, da se pogosto podcenjujejo potrebe žrtev in preživelih; zato poziva Komisijo in pristojne organe držav članic, naj vzpostavi sistem spremljanja in spodbujajo obveščanje o posledicah trgovine z ljudmi ter o potrebah žrtev z vidika fizičnega in psihičnega zdravja;

Pravice žrtev, vključno s pravico do pravnega sredstva

53. poziva EU in države članice k pristopu, ki bo temeljil na človekovih pravicah in bo usmerjen v žrtve, ter k osredotočenosti na žrtve in ranljive skupine prebivalstva pri vseh prizadevanjih v boju proti trgovini z ljudmi, njenem preprečevanju in zaščiti žrtev;
54. obsoja ogromne razlike med obveznostmi, ki jih imajo države glede pravic žrtev, in obsegom, v katerem se te obveznosti izpolnjujejo v praksi; pozdravlja sprejetje Direktive 2012/29/EU o določitvi minimalnih standardov na področju pravic, podpore in zaščite žrtev kaznivih dejanj; upa, da so države članice to direktivo ustrezno prenesle v nacionalno zakonodajo, saj je bil rok za njeno izvajanje 16. novembra 2015; poziva države članice, vključno z izvornimi, tranzitnimi in namembnimi državami, naj na svojem ozemlju in v skladu z veljavno zakonodajo zagotovijo ali olajšajo dostop do poštenih, ustreznih in primernih pravnih sredstev za vse žrtve trgovine z ljudmi, vključno z nedržavljani;
55. opozarja, da je hitro in natančno odkrivanje žrtev bistveno za uresničevanje pravic, do katerih so po zakonu upravičene; vztraja, da je treba sprejeti ukrepe za gradnjo zmogljivosti v zvezi z odkrivanjem žrtev trgovine z ljudmi, zlasti v službah na področju migracij, varnosti in nadzora meje;

56. poziva Evropsko službo za zunanje delovanje k izmenjavi najboljših praks s tretjimi državami, predvsem na področju usposabljanja policijskih organov in humanitarnih delavcev za čim bolj ustrezen pristop k žrtvam, pa tudi na področju uporabe načela individualne ocene žrtev, da se ugotovi, kakšne so njihove posebne potrebe ter kakšno pomoč in zaščito jim je treba nuditi;
57. poudarja pomen načela vzajemnega priznavanja iz člena 82(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije; poziva Komisijo, države članice in agencije EU, naj utrdijo status žrtev trgovine z ljudmi s polnim vzajemnim priznanjem pravosodnih in upravnih sklepov, tudi tistih o zaščitnih ukrepih za žrtve, kar pomeni, da bo status žrtve, potem ko ga bo priznala ena od držav članic, veljaven v celotni Evropski uniji, žrtve (ali združenja, ki jih zastopajo) pa bi bile v primeru nepriznavanja statusa, ko potujejo po Evropski uniji, deležne pomoči;
58. vztraja, da mora odziv kazenskega pravosodja žrtvam zagotavljati enakopraven in učinkovit dostop do pravnega varstva in informacije o njihovih zakonskih pravicah; poziva vse države k izpolnjevanju njihove mednarodne obveznosti, da spoštujejo pravice žrtev v okviru svoje pristojnosti ter žrtvam ne glede na njihovo pripravljenost za sodelovanje v kazenskih obravnavah zagotovijo celovito podporo, vključno s psihološko pomočjo;
59. potrjuje, da imajo žrtve trgovine z ljudmi pravico do učinkovitega pravnega sredstva, vključno z dostopom do pravnega varstva, priznavanja pravne identitete in državljanstva, vrnitve premoženja, primerne povrnitve škode ter medicinske in psihološke oskrbe, pravnih in socialnih storitev ter dolgoročne podpore pri (ponovnem) vključevanju, vključno z ekonomsko podporo;
60. poudarja, da je pomemben splošni dostop do zdravstvenega varstva ter spolnega in reproduktivnega zdravja, zlasti za žrtve trgovine z ljudmi, ki se lahko prav zaradi izkoriščanja spopadajo z mnogimi fizičnimi in psihološkimi težavami; poziva države članice, naj za žrtve trgovine z ljudmi ponujajo lahko dostopne zdravstvene storitve in nego;
61. poziva države članice, kjer so bili ljudje žrtve trgovine, naj zagotovijo ustrezno in potrebno zdravljenje ob upoštevanju vidika spola in na osnovi individualnih potreb, pri tem pa namenijo posebno pozornost žrtvam trgovine z ljudmi za spolno izkoriščanje;
62. ugotavlja, da je treba invalide ali osebe, ki so postale invalidne kot žrtve trgovine z ljudmi, dodatno zaščititi pred izkoriščanjem, ter poziva EU in države članice, naj zagotovijo, da se s pomočjo, ki je namenjena odkritim žrtvam, ustrezno obravnavajo njihove posebne potrebe;
63. poudarja, da je treba žrtve trgovine z ljudmi ponovno vključiti v družbo in spoštovati njihovo pravico do zaščite; poziva države članice, naj vzpostavijo in okrepijo mreže centrov, ki zagotavljajo podporo in zavetišče, zagotovijo, da se bodo storitve izvajale v jeziku, ki ga žrtev razume, ter žrtvam omogočijo dostop do izobraževanja; poziva, naj nevladne organizacije, mednarodne organizacije, vladna telesa in agencije iz namembnih in izvornih držav sodelujejo pri prizadevanju za socialno vključevanje in zagotavljanje pomoči zlasti v primerih, ko se žrtve vračajo v svoje domače države;

64. poudarja, kako pomembno je poskrbeti za varnost žrtev trgovine z ljudmi, ki na sodiščih pričajo proti preprodajalcem;
65. poziva, naj se žrtvam nameni več pozornosti na kazenskih obravnavah; poziva pristojne organe, naj ne pridržujejo žrtev trgovine z ljudmi in jih ne izpostavljajo tveganju, da bi bile kaznovane za prestopke, storjene zaradi njihovega položaja žrtve trgovine z ljudmi, zlasti v primeru prostitucije, kakšne druge oblike spolnega izkoriščanja ali prisilnega dela; opozarja države članice, naj spoštujejo načelo, da se izogibajo inkriminaciji;
66. poziva države članice, naj izvajajo pravne instrumente, ki bodo žrtvam trgovine z ljudmi omogočili, da se obrnejo na oblasti, ne da bi ogrozile lastno varnost ali pravice, ki jih imajo kot žrtve;
67. poziva države članice, naj brez odlašanja izvajajo Direktivo 2011/36/ES, zlasti člen 8 te direktive, pa tudi vse druge ustrezne pravne okvire s področja trgovine z ljudmi; poziva Komisijo, naj zoper države članice, ki te direktive ne izvajajo, sproži pravne postopke in čim prej objavi poročilo o izvajanju, ki bi ga bila morala predstaviti že aprila 2015;
68. poziva vlade, naj ločijo organe, pristojne za priseljevanje, in inšpektorate za delo, da bi se žrtve spodbudilo k vložitvi pritožb in da bi se jim zagotovilo, da se jim v primeru ugotovljenega trgovanja z ljudmi ni treba bati ukrepanja organov, pristojnih za priseljevanje;
69. poziva države članice, naj uporabo storitev žrtev trgovine z ljudmi svojih državljanov razglasijo za kaznivo dejanje, če se to dejanje izvrši zunaj države članice in/ali zunaj EU, med ta dejanja pa sodijo tudi prostitucija ali druge oblike spolnega izkoriščanja, prisilno delo ali storitve, vključno s prosjačenjem, suženjstvom ali podobnimi praksami, služenje, izkoriščanje kriminalnih dejavnosti ali odstranitev organov;
70. meni, da bi morali položaj begunca, prosilca za azil, imetnika vizuma iz humanitarnih razlogov ali osebe, ki potrebuje mednarodno zaščito, v primeru žrtev trgovine z ljudmi obravnavati kot dejavnik ranljivosti; poziva države članice, naj zagotovijo sodelovanje med organi pregona in azilnimi organi, da bodo žrtvam trgovine z ljudmi, ki potrebujejo mednarodno zaščito, pomagali vložiti prošnjo za zaščito; ponovno poudarja, da ukrepi proti trgovini z ljudmi ne bi smeli škodovati pravicam žrtev trgovine z ljudmi, migrantov, beguncev in oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito;
71. poziva države članice, naj izvajajo ukrepe, pri katerih bo upoštevan vidik spola, da bi izboljšale odkrivanje žrtev trgovine z ljudmi v azilnih postopkih in postopkih vračanja, vodile podrobnejše in po spolu razčlenjene evidence in zagotovile, da so žrtve seznanjene z ustreznimi možnostmi podpore;
72. opozarja države članice, da Direktiva 2011/36/EU ne posega v načelo nevračanja v skladu s Konvencijo o statusu beguncev iz leta 1951;
73. spodbuja države članice, naj žrtvam trgovine z ljudmi, ki prosijo za azil, zagotovijo enake pravice kot drugim žrtvam trgovine z ljudmi;
74. ugotavlja, da Mednarodna organizacija za migracije (IOM) navaja, da vračanje migrantov in beguncev pomeni nova tveganja, povezana z vrnitvijo v krog trgovine z

ljudmi, ki jih je treba odkriti, oceniti in ublažiti, saj izkoriščevalci za pretihotapljene migrante pogosto pomenijo večjo nevarnost, če je slednjim uspelo pobegniti, če so bili v stiku z uslužbenci organov pregona ali če so pričali na sodišču¹;

75. poziva EU in države članice, naj poskrbijo za večjo prepoznavnost trgovine z ljudmi v javnosti ter se osredotočijo predvsem na letališča, železniške postaje, avtobuse, šole, univerze in ustrezna delovna mesta; poziva EU in države članice, naj svoje javne uslužbenke seznanijo s smernicami EU za odkrivanje žrtev trgovine z ljudmi in s publikacijo Komisije o pravicah žrtev trgovine z ljudmi v EU, ter spodbuja k njihovi dejavni uporabi;
76. spodbuja k ciljnemu zagotavljanju sredstev EU lokalnim nevladnim organizacijam za odkrivanje žrtev trgovine z ljudmi in podpore tem žrtvam ter ozaveščanju prebivalstva, dovetnega za izkoriščanje in trgovino z ljudmi; v zvezi s tem pozdravlja vlogo medijev, ki lahko pomagajo pri ozaveščanju in obveščanju o tveganjih;

Sodelovanje pri preprečevanju trgovine z ljudmi na regionalni in mednarodni ravni

77. je zaskrbljen, ker je trenutna raven mednarodnega sodelovanja pri primerih trgovine z ljudmi nezadostna, zlasti če so v te primere vključene izvorne in tranzitne države, in ker to močno ovira učinkovit boj proti trgovini z ljudmi; poziva k boljši usklajenosti in sodelovanju ter stalni izmenjavi podatkov pri preiskovanju mednarodne trgovine z ljudmi in boju proti njej, povečanju finančne in tehnične pomoči ter krepitvi čezmejne komunikacije, sodelovanja in gradnje zmogljivosti na vladni ravni in ravni kazenskega pregona, v kar je treba vključiti mejne policiste, uradnike na področju priseljevanja in azila, kriminaliste in agencije za podporo žrtvam, civilno družbo in agencije OZN, tudi v zvezi s tem, kako se odkrivajo in zaščitijo žrtve, ter pri razpravah o tem, kako naj se obravnavajo izvorne, tranzitne in namembne države, ki niso ratificirale Palermskega protokola OZN o trgovanju; poziva EU, naj oblikuje regionalni pristop, ki bo osredotočen na tihotapske poti in zagotavljanje odziva, prilagojenega vrsti izkoriščanja v različnih regijah; poleg tega poudarja uporabnost mednarodnih programov izmenjave oseb, ki se poklicno ukvarjajo z bojem proti trgovini z ljudmi;
78. poziva Komisijo, pristojne agencije EU in države članice, naj oblikujejo usposabljanje ob upoštevanju vidika spola za osebe v organih kazenskega pregona in mejnih organih, da bodo znali bolje prepoznavati morebitne žrtve trgovine z ljudmi, zlasti za namene spolnega izkoriščanja, in jim pomagati;
79. vztraja, da mora EU okrepiti policijsko in pravosodno sodelovanje med državami članicami in tretjimi državami, zlasti izvornimi in tranzitnimi državami žrtev trgovine z ljudmi, pri preprečevanju, preiskovanju in pregonu trgovine z ljudmi, zlasti prek Europolu in Eurojusta, vključno z izmenjavo informacij, predvsem o znanih tihotapskih poteh, sodelovanjem v skupnih preiskovalnih skupinah ter bojem proti novačenju oseb za trgovino z ljudmi prek spleta in drugih digitalnih medijev; poudarja pomen sistematične izmenjave podatkov med državami članicami in njihovega dopolnjevanja podatkovnih zbirk Europolu Focal Point Phoenix in Focal Point Twins; spodbuja

¹ Gl. poročilo Mednarodne organizacije za migracije: „Counter Trafficking and Assistance to Vulnerable Migrants Annual Report of Activities 2011“ (Letno poročilo o dejavnostih na področju boja proti trgovini z ljudmi in o pomoči ranljivim migrantom za leto 2011).

tesnejše sodelovanje med Europolom in Interpolom v boju proti trgovini z ljudmi in opominja, da je treba pri izmenjavi podatkov med državami članicami in s tretjimi državami v celoti spoštovati standarde EU o varstvu podatkov; poziva države članice, naj zberejo več primerljivih podatkov o boju proti trgovini z ljudmi ter izboljšajo izmenjavo teh podatkov med seboj in s tretjimi državami;

80. poziva EU in države članice, naj svojim organom kazenskega pregona in policijskim organom zagotovijo ustrezne človeške vire in sredstva, da bodo lahko prejeli informacije tudi od družin in drugih virov in jih izmenjevali z ustreznimi evropskimi in nacionalnimi organi ter jih ustrezno obravnavali in analizirali;
81. poudarja, da so tranzitne države ključne v boju proti trgovini z ljudmi, ker se izkoriščanje žrtev v tej fazi še ne začne; poudarja, kako pomembno je dodatno izobraževanje mejnih policistov, da bi se izboljšala njihova usposobljenost za odkrivanje;
82. poudarja številne izzive, povezane s čezmejno delovno migracijo, zlasti tveganje, da se migranti znajdejo v nezakonitem položaju in se jim odvzamejo najbolj temeljne pravice; poziva k vzpostavitvi mehanizmov za čezmejno delovno migracijo v EU in na mednarodni ravni, da se poveča in formalizira zakonita delovna migracija;
83. priznava prizadevanja EU za vzpostavitev formaliziranih kanalov čezmejne delovne migracije, ki bi jim bilo treba posvetiti večjo pozornost, ter v zvezi s tem poziva k skladnejšim in večjim prizadevanjem; poudarja možnost formalizirane delovne migracije kot sredstva za preprečevanje trgovine z ljudmi in reševanje življenja;
84. poziva, naj EU tudi s primernimi finančnimi sredstvi in usklajeno pomočjo okrepi sodelovanje z nevladnimi organizacijami in drugimi ustreznimi mednarodnimi organizacijami, da se povečajo izmenjava dobrih praks, razvoj politik in izvajanje, ter se poveča obseg raziskav, tudi z lokalnimi akterji, pri čemer naj pozornost nameni zlasti dostopu žrtev do pravnega varstva in učinkovitemu kazenskemu pregonu storilcev;
85. želi spomniti, da bi morale države članice v skladu z Direktivo 2011/36/EU spodbujati organizacije civilne družbe ter z njimi tesno sodelovati, zlasti pri političnih pobudah, v kampanjah za obveščanje in ozaveščanje, v raziskovalnih in izobraževalnih programih, pri usposabljanju ter spremljanju in ocenjevanju učinka ukrepov zoper trgovino z ljudmi; opozarja, da bi morale nevladne organizacije poleg tega pomagati tudi pri zgodnji identifikaciji žrtev ter pomoči in podpori zanje; vztraja, da bi morale države članice poskrbeti, da bodo nevladne organizacije varne pred povračilnimi ukrepi, grožnjami in ustrahovanjem, zlasti pa da ne bodo kazensko preganjane, kadar pomagajo žrtvam trgovine, ki nimajo urejenega statusa;
86. poziva EU, države članice in mednarodno skupnost, naj posebno pozornost nameni preprečevanju trgovine z ljudmi in boju proti njej v okoljih humanitarnih kriz, kot so naravne nesreče in oboroženi spopadi, da se zmanjša izpostavljenost žrtev trgovcem z ljudmi in drugim kriminalnim mrežam; poudarja, da je treba varstvo zagotoviti vsem, ki so do njega upravičeni v skladu z mednarodnimi in regionalnimi konvencijami;
87. poudarja, da za osebe, ki so zaradi nenadnih ali progresivnih podnebnih sprememb, ki škodljivo vplivajo na njihova življenja ali življenjske razmere, primorane zapustiti

domove, obstaja visoko tveganje, da postanejo žrtve trgovine z ljudmi; poudarja, da ima ta vrsta mobilnosti ljudi, povezana s podnebnimi spremembami, močno ekonomsko razsežnost, vključno z bojem za preživetje in zmanjšanjem gospodinjstevskih dohodkov, zato so ti ljudje ranljivi in izpostavljeni neposredni grožnji prisilnega dela ali suženjstva;

Politika EU v zvezi s trgovino z ljudmi v zunanjih ukrepih

88. priznava in podpira delo koordinatorja EU za boj proti trgovini z ljudmi, ki je bil imenovan, da bi izboljšal koordinacijo in usklajenost med institucijami EU in agencijami EU ter med državami članicami in tretjimi državami in mednarodnimi akterji, ter ga poziva, naj nadalje razvije konkretne skupne dejavnosti in ukrepe med EU, državami članicami, tretjimi državami in mednarodnimi akterji, da bi se doseglo skladnejše in učinkovitejše sodelovanje pri vzpostavljanju sistemov za odkrivanje in zaščito žrtev ter pomoč žrtvam trgovine z ljudmi, okrepilo preprečevanje trgovine z ljudmi, povečal pregon trgovcev in vzpostavila mreža za odzivanje na pojavljajoče se težave;
89. poziva EU, naj si na mednarodni ravni ustrezno prizadeva za preprečevanje in zatiranje trgovine s sužnji ter za postopno in čimprejšnjo popolno odpravo vseh oblik suženjstva;
90. meni, da morajo strategije za preprečevanje trgovine z ljudmi obravnavati dejavnike, ki k temu pripomorejo, osnovne vzroke zanje in okoliščine, ki se skrivajo za tem pojavom, in slediti celovitemu pristopu, ki bo združil različne akterje, naloge in stališča na nacionalni in mednarodni ravni; meni, da bi morale preprečevalne strategije vključevati tudi ukrepe za odpravo revščine, zatiranja, pomanjkljivega spoštovanja človekovih pravic, oboroženih spopadov ter ekonomske in socialne neenakosti, njihov namen pa bi moral biti zmanjšanje izpostavljenosti potencialnih žrtev, odvratanje od storitev oseb, s katerimi se trguje, kar bi lahko tudi obravnavali kot osnovni vzrok, izboljšanje javnega izobraževanja in izkoreninjenje korupcije javnih uslužbencev; poleg tega poziva vse države, naj učinkovito izvajajo svoje obveznosti iz Palermškega protokola;
91. poziva države članice, naj ratificirajo vse zadevne mednarodne instrumente, sporazume in pravne obveznosti, vključno z Istanbulsko konvencijo, ter okrepijo prizadevanja, da bo boj proti trgovini z ljudmi učinkovitejši, skladnejši in doslednejši; spodbuja EU, naj pozove k ratifikaciji vseh ustreznih mednarodnih instrumentov;
92. poziva predstavnike EU, naj trgovini z ljudmi namenijo posebno pozornost v dialogih s tretjimi državami, pa tudi prek programov sodelovanja ter na večstranskih in regionalnih forumih, tudi prek javnih izjav;
93. poziva EU, naj pregleda programe pomoči v zvezi s trgovino z ljudmi, da bo financiranje bolj ciljno usmerjeno in da bo trgovina z ljudmi postala samostojno področje sodelovanja; v tem kontekstu spodbuja povečanje sredstev za službe znotraj institucij EU, ki se ukvarjajo s trgovino z ljudmi; zahteva, da Komisija redno pregleduje svoj seznam prednostnih držav, vključno z merili za izbor, da bo odražal dejansko stanje na kraju samem ter da bi se povečala prožnost in prilagodljivost teh držav spreminjajočim se okoliščinam in nastajajočim trendom;
94. poziva Komisijo in države članice, naj sočasno s poostrejitvijo pravnih ukrepov zoper

trgovino z ljudmi razširijo njeno opredelitev, da bo vključevala tudi sklicevanje na nove oblike;

95. poziva EU in države članice, naj izvajajo ukrepe v zvezi z bojem proti trgovini z ljudmi iz trenutnega akcijskega načrta EU za človekove pravice in demokracijo ter v skladu s strategijo EU za odpravo trgovine z ljudmi;
96. poziva Komisijo, naj oceni, ali je treba pregledati mandat prihodnjega evropskega javnega tožilstva in med njegove pristojnosti dodati boj proti trgovini z ljudmi;
97. poziva k večji učinkovitosti politike EU proti trgovini z ljudmi, kar bi lahko dosegli tako, da bi jo tesneje prepletli s širšimi strategijami EU za varnost, enakopravnost žensk in moških, gospodarsko rast, kibernetiko varnost, migracije in zunanje odnose;
98. poziva institucije EU in države članice, naj izvajajo skladno zunanjo in notranjo politiko, tako da v skladu s temeljnimi vrednotami Unije človekovim pravicam namenijo osrednje mesto v odnosih EU z vsemi tretjimi državami, pri čemer naj kot vzvod uporabijo gospodarske in trgovinske odnose;
99. poziva Komisijo in države članice, naj poskrbijo, da bodo človekove pravice, enakost spolov in boj proti trgovini z ljudmi ostali v središču razvojne politike EU in partnerstva s tretjimi državami; poziva Komisijo, naj pri oblikovanju novih razvojnih politik in pregledovanju obstoječih uvede ukrepe, ki upoštevajo vidik spola;
100. poudarja, da bi z okrepljeno gospodarsko in družbeno vlogo žensk in deklet zmanjšali njihovo ogroženost, da postanejo žrtve, in poziva Komisijo, naj še naprej izvaja ciljno usmerjene ukrepe za vključevanje načela enakosti spolov v vse razvojne dejavnosti in zagotavlja, da bo enakost spolov skupaj s pravicami žensk ostala na dnevnem redu političnega dialoga s tretjimi državami;
101. opozarja na pomembnost ciljev trajnostnega razvoja, zlasti cilja 5.2, ki predvideva odpravo vseh oblik nasilja nad ženskami in dekleti v javni in zasebni sferi, vključno s trgovino ter spolnim in drugim izkoriščanjem;
102. poziva EU, naj podpre tretje države pri njihovih prizadevanjih za boljše odkrivanje žrtev ter pomoč žrtvam in njihovo ponovno vključevanje in večji pregon trgovine z ljudmi s sprejetjem in izvajanjem ustrezne zakonodaje ter uskladitvijo pravnih opredelitev pojmov, postopkov in sodelovanja z mednarodnimi standardi;
103. poziva Komisijo in države članice, naj zaposlenim v organih pregona, tudi agencijah, kot so Frontex, Europol in Evropski azilni podporni urad, ter uslužbencem, ki bodo verjetno imeli stik z žrtvami ali potencialnimi žrtvami trgovine z ljudmi, zagotovijo ustrezno usposabljanje, da bodo sposobni obravnavati primere trgovine z ljudmi s celostnim medsektorskim pristopom, s poudarkom na posebnih potrebah žensk, otrok in drugih ranljivih skupin, kot so Romi in begunci, ter na spodbujanju žrtev in drugih, naj prijavijo trgovce z ljudmi, in zagotavljanju ustrezne zaščite zanje;
104. meni, da je treba žrtve trgovine z ljudmi odkriti v čim zgodnejši fazi v mreži, zato je treba na mejah okrepiti prizadevanja za odkrivanje žrtev ob vstopu v EU; poziva države članice, naj sodelujejo s tretjimi državami pri oblikovanju in izdajanju posebnih

smernic, ki lahko konzularnim službam in mejnim uslužbencem pomagajo pri identifikaciji žrtev trgovine z ljudmi, in v zvezi s tem poudarja pomen izmenjave dobre prakse, zlasti o razgovorih na meji; poleg tega poudarja, da morajo imeti mejne in obalne straže dostop do podatkovnih zbirk Europola;

105. poziva države članice, naj tesneje sodelujejo s tretjimi državami v boju proti vsem oblikam trgovine z ljudmi, pri tem pa posebno pozornost namenijo razsežnosti spola v tej trgovini ter se borijo zlasti proti otroškim porokam, spolnemu izkoriščanju žensk in deklet ter spolnemu turizmu; poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj podvojita prizadevanje v okviru kartumskega procesa ter izvajata bolj specifične projekte in zagotovita dejavno udeležbo večjega števila držav;
106. poziva Komisijo, Svet in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj v pogajanjih s tretjimi državami o mednarodnih sporazumih, sporazumih o ponovnem sprejemu in sporazumih o sodelovanju poudarjajo, da se morajo tretje države dejansko spopasti s trgovino z ljudmi in poostri pregon storilcev teh dejanj ter bolje zaščititi žrtve;
107. poziva EU, naj dejansko usmeri prizadevanje v odpravo trgovine z ljudmi in boj proti tihotapljenju; poziva EU in države članice, naj vlagajo v odkrivanje žrtev trgovine z ljudmi med begunci in migranti ter med žrtvami kršitev in zlorab, ki so del operacij tihotapljenja, ki jih nadzirajo kriminalne mreže;
108. poudarja potrebo po pripravljalnem delu in usposabljanju za mednarodne misije civilne policije ter usposabljanju diplomatov, uradnikov za zvezo, konzularnih funkcionarjev in uradnikov za razvojno sodelovanje, da bi se izboljšalo odkrivanje žrtev trgovine z ljudmi; meni, da je nujno usposobiti te skupine, ker so pogosto prva kontaktna točka žrtev trgovine z ljudmi, in sprejeti ukrepe za zagotovitev, da imajo ti uradniki dostop do ustreznega gradiva za obveščanje oseb, ki bi lahko postale žrtve trgovine z ljudmi;
109. želi spomniti, da se je 7. oktobra 2015 začela druga faza operacije EUNAVFOR MED, imenovana Sofia, ki omogoča konkreten boj proti tihotapljenju ljudi, saj dovoljuje vkrcanje na ladje in čolne, za katere se sumi, da se uporabljajo za trgovino z ljudmi, njihovo preiskavo, zaseg in preusmeritev na odprto morje; opozarja, da je bilo do zdaj prestreženih 48 domnevnih tihotapcev ljudi in trgovcev z ljudmi, ki so bili privedeni pred pravosodne organe v Italiji; poziva EU, naj še naprej izvaja in okrepi operacije v Sredozemlju;
110. poziva, naj EU zagotovi konkretne rešitve za zakonite in varne poti v EU za migrante in begunce, na katerih ne bodo izkoriščeni; želi spomniti države članice in EU, da morajo spoštovati mednarodno pravo ter v vse svoje politike, zlasti migracijske, vključiti načelo nevračanja; opozarja, da morata država sprejema in država izvora žrtvam trgovine z ljudmi zagotoviti varno prostovoljno vrnitev in da pa je treba zagotoviti tudi pravne nadomestne možnosti, če bi repatriacija pomenila tveganje za njihovo varnost in/ali varnost njihove družine; poudarja, da morata država sprejema in država izvora zagotoviti žrtvam ob vrnitvi potrebne pogoje za varnost in ponovno vključevanje;
111. poziva Komisijo in države članice, naj spoštujejo listino OZN in načela azilne zakonodaje.

112. poziva EU, naj spodbuja programe, ki podpirajo vključevanje migrantov in beguncev ter pri katerih sodelujejo ključni akterji iz tretjih držav in tudi kulturni mediatorji, pomaga pri ozaveščanju skupnosti o trgovini z ljudmi in poveča njihovo odpornost na širjenje organiziranega kriminala;
113. poziva Komisijo in države članice, naj si prizadevajo zaščititi in poiskati vse pogrešane begunce in migrante, zlasti otroke, ki so izginili po prihodu na evropsko ozemlje;
114. pozdravlja delo Europol, zlasti prek podatkovne zbirke Focal Point Twins, pri odkrivanju oseb, ki potujejo v tretje države z namenom zlorabe otrok; poziva države članice, naj sodelujejo z Europolom in zagotovijo sistematično in hitro izmenjavo podatkov;
115. želi spomniti, da mora Komisija pred sklenitvijo sporazuma o liberalizaciji vizumskega režima oceniti tveganja, ki jih pomeni posamezna tretja država, zlasti v zvezi z nezakonitim priseljevanjem; poudarja, da lahko tihotapske mreže uporabljajo tudi zakonite poti za migracijo; zato poziva Komisijo, naj med merila, ki jih je treba izpolnjevati za morebitni sporazum o liberalizaciji vizumskega režima, vključi sodelovanje tretje države v boju proti trgovini z ljudmi;
116. poudarja, da EU potrebuje zavezujoč in obvezen zakonodajni pristop k preselitvi, kot je določeno v agendi Komisije o migracijah; poudarja, da se humanitarni sprejem lahko uporablja kot dopolnilo k preselitvi, da bi zagotovili nujno zaščito, ki je pogosto začasna, za najbolj ranljive, kadar je to potrebno, npr. mladoletnike brez spremstva ali invalidne begunce ali osebe, ki potrebujejo nujno medicinsko evakuacijo;
117. poziva EU, naj s tretjimi državami izmenja informacije o pripravi standardiziranega sistema za zbiranje kvalitativnih in kvantitativnih podatkov in analizo trgovine z ljudmi, da bi se v EU in tretjih državah razvila enotna ali vsaj primerljiva predloga za zbiranje in analizo podatkov v zvezi z vsemi vidiki trgovine z ljudmi; poudarja, da je treba dodeliti dovolj sredstev za zbiranje podatkov in raziskave o trgovini z ljudmi;
118. spodbuja EU, naj razvije novo strategijo za boj proti trgovini z ljudmi po letu 2016 z močnejšo in bolj ciljno usmerjeno zunanjo razsežnostjo, ki bo večjo prednost namenila razvoju partnerstev z lokalno civilno družbo v izvornih, tranzitnih in namembnih državah, ki niso države EU, vladami in zasebnim sektorjem ter obravnavanju finančnih in gospodarskih vidikov trgovine z ljudmi;
119. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, Evropski službi za zunanje delovanje (ESZD) in delegacijam EU.

27.5.2016

MNENJE ODBORA ZA DRŽAVLJANSKE SVOBOŠČINE, PRAVOSODJE IN NOTRANJE ZADEVE(*)

za Odbor za zunanje zadeve

o boju proti trgovini z ljudmi v zunanjih odnosih EU
(2015/2340(INI))

Pripravljalnica mnenja (*): Bodil Valero

(*) Pridruženi odbor – člen 54 Poslovnika

POBUDE

Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve poziva Odbor za zunanje zadeve kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

- ob upoštevanju Ženevske konvencije o statusu beguncev iz leta 1951,
- A. ker tokovi nezakonitih migracij povečujejo možnost trgovine z ljudmi, saj je pri migrantih brez urejenega statusa zaradi njihove ranljivosti in nezakonitega položaja tveganje, da postanejo žrtev trgovine z ljudmi, še posebej veliko; ker so mladoletniki brez spremstva, ki predstavljajo velik delež v Evropo prihajajočih migrantov, ciljna skupina mrež, ki se ukvarjajo s trgovino z ljudmi; ker je po podatkih Europolu izginilo že 10.000 teh mladoletnikov;
- B. ker po mnenju Europolu vsesplošni dostop do interneta po svetu omogoča razcvet trgovine z ljudmi v spletnem okolju; ker to povzroča nove oblike novačenja in izkoriščanja žrtev;
- C. ker obstaja povezava med tihotapljenjem migrantov in trgovino z ljudmi; ker tihotapci za oglaševanje svojih storitev med migranti med drugim uporabljajo internet;
- D. ker je sodelovanje med državami članicami, Europolom ter izvornimi in tranzitnimi državami žrtev trgovine z ljudmi bistveno v boju proti tihotapskim mrežam;
- E. ker je bil v triletnem obdobju 2010–2012 pri 69 % registriranih žrtvah trgovine z ljudmi namen trgovanja spolno izkoriščanje, pri 19 % prisilno delo ter pri 12 % druge oblike izkoriščanja, kot so odstranitev organov ali kriminalne dejavnosti; ker je bilo med registriranimi žrtvami trgovine z ljudmi v tem obdobju 67 % žensk, 17 % moških, 13 %

deklic in 3 % dečkov; ker se je treba z različnimi oblikami trgovine z ljudmi spopasti s posebnimi in prilagojenimi ukrepi politike;

1. poziva države članice, naj brez odlašanja izvajajo Direktivo 2011/36/ES, pa tudi vse druge ustrezne pravne okvire s področja trgovine z ljudmi; poziva Komisijo, naj proti državam članicam, ki te direktive ne izvajajo, sproži pravne postopke in čim prej objavi poročilo o izvajanju, ki bi ga bila morala predstaviti že aprila 2015;
2. poudarja, da je trgovina z ljudmi sodobna oblika suženjstva, hudo kaznivo dejanje in ena najhujših oblik kršitev človekovih pravic ter ni sprejemljiva v družbi, ki temelji na spoštovanju človekovih pravic, vključno z enakostjo spolov; meni, da je treba trgovino z ljudmi razlagati celostno in se pri tem poleg spolnega izkoriščanja osredotočiti tudi na prisilno delo, trgovino z organi, prisilno prosjačenje, prisilne poroke, otroke vojake ali trgovino z dojenčki;
3. vztraja, da mora EU okrepiti policijsko in pravosodno sodelovanje med državami članicami in tretjimi državami, zlasti izvornimi in tranzitnimi državami žrtev trgovine z ljudmi, pri preprečevanju, preiskovanju in pregonu trgovine z ljudmi, zlasti prek Europol in Eurojusta, vključno z izmenjavo informacij, predvsem o znanih tihotapskih poteh, sodelovanjem v skupnih preiskovalnih skupinah ter bojem proti novačenju oseb za trgovino z ljudmi prek spleta in drugih digitalnih medijev; poudarja pomen sistematične izmenjave podatkov med državami članicami in njihovega dopolnjevanja podatkovnih zbirk Europol Focal Point Phoenix in Focal Point Twins; spodbuja tesnejše sodelovanje med Europolom in Interpolom v boju proti trgovini z ljudmi in opominja, da je treba pri izmenjavi podatkov med državami članicami in s tretjimi državami v celoti spoštovati standarde EU o varstvu podatkov; poziva države članice, naj zberejo več primerljivih podatkov o boju proti trgovini z ljudmi ter izboljšajo izmenjavo teh podatkov med seboj in s tretjimi državami;
4. poziva Evropsko unijo in države članice, naj svojim organom kazenskega pregon in policijskim organom zagotovijo ustrezne človeške vire in sredstva, da bodo lahko prejeli informacije tudi od družin in drugih virov in jih izmenjevali z ustreznimi evropskimi in nacionalnimi organi ter jih ustrezno obravnavali in analizirali;
5. poudarja, da je treba ukrepati in ustaviti povpraševanje po prostituciji, saj je trgovina z ljudmi za namene spolnosti očitno povezana z njo;
6. poziva Komisijo in države članice, naj zaposlenim v organih pregon, tudi agencijah, kot so Frontex, Europol in Evropski azilni podporni urad, ter uslužbencem, ki bodo verjetno imeli stik z žrtvami ali potencialnimi žrtvami trgovine z ljudmi, zagotovijo ustrezno usposabljanje, da bodo sposobni obravnavati primere trgovine z ljudmi s celostnim medsektorskim pristopom, s poudarkom na posebnih potrebah žensk, otrok in drugih ranljivih skupin, kot so Romi in begunci, ter na spodbujanju žrtev in drugih, naj prijavijo trgovce z ljudmi, in zagotavljanju ustrezne zaščite zanje;
7. meni, da je treba žrtve trgovine z ljudmi odkriti v čim zgodnejši fazi v mreži, zato je treba na mejah okrepiti prizadevanja za odkrivanje žrtev ob vstopu v Unijo; poziva države članice, naj sodelujejo s tretjimi državami pri oblikovanju in izdajanju posebnih smernic, ki lahko konzularnim službam in mejnim uslužbencem pomagajo pri identifikaciji žrtev trgovine z ljudmi, in v zvezi s tem poudarja pomen izmenjave dobre

prakse, zlasti o razgovorih na meji; poleg tega poudarja, da morajo imeti mejne in obalne straže dostop do podatkovnih zbirk Europolu;

8. poziva Evropsko službo za zunanje delovanje k izmenjavi najboljših praks s tretjimi državami, predvsem na področju usposabljanja policijskih organov in humanitarnih delavcev, da bodo znali najustrežnejše pristopiti žrtvam, pa tudi na področju uporabe načela individualne ocene žrtev, da se ugotovi, kakšne so njihove posebne potrebe ter kakšno pomoč in zaščito jim je treba nuditi;
9. poziva agencije in organe pregona v EU in državah članicah, naj okrepijo svoje zmogljivosti za finančne preiskave in pregon posameznikov in kriminalnih mrež, ki služijo s trgovino z ljudmi, ter naj „sledijo denarju“, kar naj bo osrednja strategija pri njihovem delu; poudarja, da je treba obravnavati dobiček, ustvarjen s trgovino z ljudmi, saj se s temi sredstvi lahko financirajo druge hude oblike kriminalne dejavnosti, na primer terorizem, tihotapljenje mamil in orožja ter pranje denarja; poudarja, da bi morale biti finančne obveščevalne službe držav članic bolj vključene v boj proti trgovini z ljudmi in bi morale v ta namen tesneje sodelovati med seboj ter si pogosteje izmenjevati informacije in najboljšo prakso; glede na to meni, da bi morale države članice poglobiti sodelovanje ter zamrzniti in zaseči premoženje posameznikov, ki sodelujejo v trgovini z ljudmi, saj bi bilo lahko to učinkovito sredstvo, da bi ta dobičkonosna dejavnost z nizkim tveganjem postala dejavnost z nizkim dobičkom in visokim tveganjem;
10. poziva Evropsko komisijo, Evropski svet in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj v pogajanjih s tretjimi državami o mednarodnih sporazumih, sporazumih o ponovnem sprejemu in sporazumih o sodelovanju poudarjajo, da se morajo tretje države dejansko spopasti s trgovino z ljudmi in poostriti pregon storilcev teh dejanj ter bolje zaščititi žrtve;
11. poziva Komisijo, naj oceni, ali je treba pregledati mandat prihodnjega evropskega javnega tožilstva in med njegove pristojnosti dodati boj proti trgovini z ljudmi;
12. poziva države članice, naj zavestno uporabo storitev žrtev trgovine z ljudmi, med katere sodijo prostitucija ali druge oblike spolnega izkoriščanja oseb, prisilno delo ali storitve, vključno s prosjačenjem, suženjstvom ali podobnimi praksami, služenje, izkoriščanje kriminalnih dejavnosti ali odstranitev organov, obravnavajo kot kaznivo dejanje;
13. opominja, da sta tihotapljenje migrantov in trgovina z ljudmi ločena pojava, glavna razlika med njima pa je, da so migranti privolili v tihotapljenje, ki jih privede na njihov cilj, v nasprotju z žrtvami trgovine z ljudmi, ki se jih izkorišča s prisilo, prevaro in zlorabo brez možnosti privolitve; poudarja, da lahko obstaja tudi križanje med tema pojavoma, zaradi česar nastaja tveganje, da kriminalne skupine, ki tihotapijo begunce in druge migrante v EU, slednje prisilijo v izkoriščanje kot žrtve trgovine z ljudmi, zlasti mladoletnike brez spremstva in ženske, ki potujejo same; poziva pristojne organe v državah članicah, naj pri policijskem delu, pravosodnem sodelovanju in dejavnostih pregona posvetijo pozornost temu problemu;
14. meni, da ne more obstajati veljavna privolitev v primerih, ko se državljan tretje države odpelje iz njegove oz. njene države v EU (ali ko je državljan EU odpeljan v drugo državo članico) za namene prostitucije, druge oblike spolnega izkoriščanja ali prisilnega

dela;

15. poudarja pomen načela vzajemnega priznavanja iz člena 82(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije; poziva Komisijo, države članice in agencije EU, naj utrdijo status žrtev trgovine z ljudmi s polnim vzajemnim priznanjem pravosodnih in upravnih sklepov, tudi tistih o zaščitnih ukrepih za žrtve, kar pomeni, da bo status žrtve, potem ko ga bo priznala ena od držav članic, veljaven v celotni Evropski uniji, žrtve (ali združenja, ki jih zastopajo) pa bi bile v primeru nepriznavanja statusa, ko potujejo po Evropski uniji, deležne pomoči;
16. meni, da bi morali položaj begunca, prosilca za azil, imetnika vizuma iz humanitarnih razlogov ali osebe, ki potrebuje mednarodno zaščito, obravnavati kot dejavnik ranljivosti, ko gre za žrtve trgovine z ljudmi; poziva države članice, naj zagotovijo sodelovanje med organi pregona in azilnimi organi, da bodo žrtvam trgovine z ljudmi, ki potrebujejo mednarodno zaščito, pomagali vložiti prošnjo za zaščito; ponovno poudarja, da ukrepi proti trgovini z ljudmi ne bi smeli škodovati pravicam žrtev trgovine z ljudmi, migrantov, beguncev in oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito;
17. opozarja na pereč problem upravnega pridržanja, ki ga nekatere države članice pogosto uporabljajo sistematično ali ki ga celo zlorabljajo, čeprav bi morale biti to skrajno sredstvo; poudarja, da uporaba pridržanja zelo pogosto vodi h kršitvam temeljnih pravic migrantov in prosilcev za azil; poziva države članice, naj takoj odpravijo pridržanje žrtev trgovine z ljudmi in otrok; zahteva večjo preglednost v primerjavi s sedanjimi razmerami v centrih za pridržanje (prek boljšega dostopa za civilno družbo, novinarje in parlamentarce); poziva države članice, naj bolje in bolj sistematično uporabljajo obstoječe alternative pridržanju, pri tem pa upoštevajo potrebe ranljivih skupin, kot so žrtve trgovine z ljudmi;
18. poziva države članice, naj v celoti in pravilno izvajajo člen 8 Direktive 2011/36/EU; opozarja, da žrtev trgovine z ljudmi ne bi smeli inkriminirati in kriviti za kazniva dejanja, v katera so bile prisiljene, zlasti v primeru prostitucije, drugih oblik spolnega izkoriščanja ali prisilnega dela;
19. poudarja, da so pretihotapljeni ljudje žrtve zločina in bi morali biti deležni zaščite ter upravičeni do dovoljenja za bivanje, ne glede na njihovo pripravljenost sodelovati z organi pregona; meni, da je bistvenega pomena, da se po izvedbi temeljite ocene tveganja v zvezi z izvedljivostjo vračanja žrtev trgovine z ljudmi, ki v celoti upošteva žrtvino oceno položaja, izda dovoljenje za bivanje tistim žrtvam in njihovim družinam, katerim ne bi bilo mogoče zagotoviti varnosti v državi izvora; v zvezi s tem opominja, da vračanje v nobenem primeru ne sme kršiti načela nevračanja v skladu z obveznostmi držav članic po mednarodnem pravu; poziva Komisijo, naj pregleda Direktivo Sveta 2004/81/ES o dovoljenju za prebivanje, izdanem prebivalcem tretjih držav, ki so žrtve nedovoljene trgovine z ljudmi; poudarja, da je treba pri tem vključiti določbe o dovoljenju za bivanje, tudi v primerih, ko žrtve ne sodelujejo s pristojnimi organi, ter na ravni EU uskladiti trajanje obdobja za razmislek;
20. poudarja, da žrtve, zlasti tiste iz tretjih držav, redko razumejo kulturo in jezik države, v katero so bile pretihotapljene, opozarja, da zato doživljajo dodaten duševni stres in frustracije;

21. meni, da je pričanje žrtv trgovine z ljudmi ključno za razbitje tihotapskih mrež ter sodni pregon in obsodbo storilcev; poudarja, da je treba zagotoviti učinkovito zaščito žrtvam, da lahko pričajo brez nevarnosti; glede na to spodbuja organe pregona v državah članicah, naj uporabljajo razpoložljive tehnološke rešitve, da bodo lahko žrtve pričale na varnih lokacijah;
22. ugotavlja, da Mednarodna organizacija za migracije (IOM) navaja, da vračanje migrantov in beguncev pomeni nova tveganja, povezana z vrnitvijo v krog trgovine z ljudmi, ki jih je treba opredeliti, oceniti in ublažiti, saj izkoriščevalci za pretihotapljene migrante pogosto pomenijo večjo nevarnost, če je slednjim uspelo pobegniti, če so bili v stiku z uslužbenci organov pregona ali če so pričali na sodišču¹;
23. poziva države članice, naj žrtvam trgovine z ljudmi in njihovim družinskim članom omogočijo brezplačno pravno pomoč in svetovanje, med drugim v kazenskih, civilnih in migracijskih postopkih; poudarja, da je potreben poseben in osredotočen pristop k trgovini z ljudmi ter zaščita za skupine v ranljivem položaju, kot so begunci, invalidi, Romi in otroci, vključno z mladoletniki brez spremstva iz tretjih držav.
24. opozarja, da trgovina z otroki pogosto vodi do spolnega izkoriščanja, prostitucije, prisilnega dela in nezakonite odstranitve organov, ter poudarja, da se nobena privolitev pretihotapljenega otroka za opravljanje dela ali storitev ne bi smela obravnavati kot veljavna; je zaskrbljen, ker je po podatkih Europol iz januarja 2016 izginilo najmanj 10.000 otrok beguncev brez spremstva, potem ko so prispeli v Evropo; obžaluje, da uslužbenci organov pregona ogrožene otroke pogosto obravnavajo kot prestopnike ali nezakonite priseljence, namesto da bi sistematično iskali znake trgovine z ljudmi in odkrili njene žrtve;
25. meni, da je treba v zvezi z mladoletniki brez spremstva doseči boljšo in bolj proaktivno identifikacijo otrok, ki so žrtve trgovine z ljudmi, zlasti na mejnih prehodih in v sprejemnih centrih, ter boljše večdisciplinarno sodelovanje, da se učinkovito zaščiti otrokova korist; meni, da je treba izboljšati sisteme skrbništva v državah članicah, da otroci brez spremstva in otroci, ločeni od družin, ne bodo padli v roke organizacij trgovcev z ljudmi;
26. opozarja, da po Direktivi 2011/36/EU „države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, da bi našle trajno rešitev, ki temelji na posamezni oceni koristi za otroka“; meni, da je trajno rešitev mogoče najti z vključevanjem otroka v gostiteljsko družbeno okolje ali s spodbujanjem združevanja družin, da se bo lahko pridružil svoji družini v drugi državi članici;
27. spodbuja države članice, naj izboljšajo zaščito in pravice žrtv trgovine z ljudmi pred in med kazenskim postopkom ter po njem; priporoča, naj države članice pri izvajanju individualnih ocen tveganja, s katerimi žrtvam trgovine z ljudmi zagotavljajo ustrezno zaščito, upoštevajo dejavnike ranljivosti, kot so spol, nosečnost, zdravstveno stanje, invalidnost, spolna usmerjenost, starost ter status begunca, prosilca za azil ali osebe, ki potrebuje mednarodno zaščito; poziva države članice, naj izboljšajo politiko ponovnega

¹ Gl. poročilo Mednarodne organizacije za migracije: „Counter Trafficking and Assistance to Vulnerable Migrants Annual Report of Activities 2011“ (Letno poročilo o dejavnostih na področju boja proti trgovini z ljudmi in o pomoči ranljivim migrantom za leto 2011).

združevanja družin za žrtve trgovine z ljudmi, zlasti kadar je to potrebno za njihovo zaščito;

28. želi spomniti, da Komisija pred sklenitvijo sporazuma o liberalizaciji vizumskega režima oceni tveganja, ki jih pomeni posamezna tretja država, zlasti v zvezi z nezakonitimi priseljevanjem; poudarja, da lahko tihotapske mreže uporabljajo tudi zakonite poti za migracijo; zato poziva Komisijo, naj med merila, ki jih je treba izpolnjevati za morebitni sporazum o liberalizaciji vizumskega režima, vključi sodelovanje tretje države v boju proti trgovini z ljudmi;
29. poudarja, da EU potrebuje zavezujoč in obvezen zakonodajni pristop k preselitvi, kot je določeno v agendi Komisije o migracijah; poudarja, da se humanitarni sprejem lahko uporablja kot dopolnilo k preselitvi, da bi zagotovili nujno zaščito, ki je pogosto začasna, za najbolj ranljive, kadar je to potrebno, npr. mladoletnike brez spremstva ali invalidne begunce ali osebe, ki potrebujejo nujno medicinsko evakuacijo;
30. meni, da bi morale države članice razviti sisteme zaščite in pomoči žrtvam, da bi jim pomagale izviti se iz izkoriščanja, predvsem z ustreznim bivališčem, ki ne bi smelo biti pogojeno z zakonitim prebivanjem žrtve, pa tudi s svetovanjem in informacijami, socialno, pedagoško in strokovno podporo, programi ponovnega vključevanja, terapevtsko in psihološko oskrbo, skupaj z družbenimi in izobraževalnimi akterji;
31. poziva države članice, naj posebno skrb namenijo skupinam, posebej ranljivim za prisilno prosjačenje, kot so Romi, in to upoštevajo v nacionalnem kontekstu strategij za vključevanje Romov;
32. poudarja, da bi bilo treba otroke in invalide obravnavati kot ranljive žrtve trgovine z ljudmi; opozarja, da lahko žrtve trgovine z ljudmi zaradi zlorab, ki jih izvajajo njihovi trgovci, postanejo invalidi, poleg tega lahko invalid posameznik zaradi svoje ranljivosti postane žrtev trgovca;
33. se zaveda pomena in vloge informacijskih in komunikacijskih tehnologij v trgovini z ljudmi ter ugotavlja, da se sicer tehnologija uporablja za lažje novačenje in izkoriščanje žrtev, vendar je lahko koristna tudi pri preprečevanju trgovine z ljudmi; meni, da bi se več raziskav moralo osredotočiti na vlogo informacijskih in komunikacijskih tehnologij v trgovini z ljudmi;
34. poziva Komisijo, naj oceni uporabo interneta za trgovino z ljudmi, zlasti kar zadeva spolno izkoriščanje v spletnem okolju; poziva, naj Europol v okviru oddelka za prijavljanje sumljivih spletnih vsebin (IRU) poostri boj proti trgovini z ljudmi, tako da se bodo vsebine, povezane s trgovino z ljudmi, odkrile, prijavile in odstranile;
35. poziva Komisijo, naj sodelovanje s tretjimi državami prilagodi razvoju dogodkov v zvezi s trgovino z ljudmi v spletu; poziva Komisijo in Europol, naj preučita možnosti za sodelovanje med evropskimi organi in organi tretjih držav v boju proti kibernetiski kriminaliteti (zlasti v okviru Eurolpa); poziva Komisijo, naj preuči tudi vse možne oblike sodelovanja s ponudniki internetnih storitev pri odkrivanju in odstranjevanju vsebin, povezanih s trgovino z ljudmi; zahteva od Komisije, naj o tem ustrezno obvešča Parlament;

36. poziva EU in države članice, naj boj proti trgovini z ljudmi, ki je huda kršitev človekovih pravic, še naprej obravnavajo kot prednostno nalogo v svojih zunanjih odnosih in dialogu s tretjimi državami;
37. poudarja, da se je treba v zunanjem delovanju EU zavzemati za polno ratifikacijo in izvajanje Konvencije Sveta Evrope proti trgovini z ljudmi;
38. poudarja, da se lahko prisilna poroka šteje za obliko trgovine z ljudmi, če vsebuje elemente izkoriščanja žrtve, in poziva vse države članice, naj v opredelitev trgovine z ljudmi vključijo to razsežnost; poudarja, da je izkoriščanje lahko spolno (posilstvo v zakonski zvezi, prisilna prostitucija in pornografija) ali ekonomsko (gospodinjstvo in prisilno prosjačenje) ter da je lahko prisilna poroka končni cilj trgovine (prodaja žrtve za nevesto ali sklenitev zakonske zveze pod prisilo); opozarja na morebitno nadnacionalno naravo prisilnih porok; zato poziva države članice, naj poskrbijo, da bodo nacionalni organi, pristojni za migracije, ustrezno usposobljeni za problematiko prisilnih porok v okviru trgovine z ljudmi; poleg tega poziva Komisijo, naj pospeši izmenjavo dobre prakse na tem področju;
39. ugotavlja, da se je pojavila nova oblika trgovine z ljudmi, pri kateri se za posameznike ob hudem mučenju zahteva odkupnina; ugotavlja, da je za to novo obliko trženja ljudi značilno, da se z izsiljevanjem, pretepanjem in posiljevanjem od družinskih članov in sorodnikov, ki bivajo v EU ali zunaj nje, izsili plačilo dolgov;
40. poziva EU in njene države članice, naj trgovino z ljudmi za odkupnino z mučenjem priznajo kot obliko trgovine z ljudmi; meni, da bi bilo treba preživeti, ki so utrpeli hude travme, priznati kot žrtve kaznive oblike trgovine z ljudmi, jih zaščititi ter jim zagotoviti oskrbo in podporo¹;
41. meni, da bi varne in zakonite poti vstopa v EU zmanjšale ranljivost in trgovino z ljudmi;
42. želi spomniti, da bi morale države članice v skladu z Direktivo 2011/36/EU spodbujati organizacije civilne družbe ter z njimi tesno sodelovati, zlasti pri političnih pobudah, v kampanjah za obveščanje in ozaveščanje, v raziskovalnih in izobraževalnih programih, pri usposabljanju ter spremljanju in ocenjevanju učinka ukrepov zoper trgovino z ljudmi; opozarja, da bi morale nevladne organizacije poleg tega pomagati tudi pri zgodnji identifikaciji žrtev ter pomoči in podpori zanje; vztraja, da bi morale države članice poskrbeti, da bodo nevladne organizacije varne pred povračilnimi ukrepi, grožnjami in ustrahovanjem, zlasti pa da ne bodo kazensko preganjane, kadar pomagajo žrtvam trgovine, ki nimajo urejenega statusa;
43. poziva Komisijo in države članice, naj sprejmejo usmerjene in ustrezne preventivne ukrepe, namenjene zmanjšanju nevarnosti, da bi osebe postale žrtve trgovine z ljudmi, kot so izobraževanje in usposabljanje, kampanje ozaveščanja in raziskovalni programi; poziva države članice, naj z informacijskimi kampanjami svoje državljane izobrazijo o trgovini z ljudmi in identifikaciji žrtev, vključno z ozaveščanjem o vplivu in posledicah spolnega turizma in dejstvu, da se številne ženske in otroci, ki služijo industriji spolnega turizma, prostituirajo za preživetje;

¹ Ta nova oblika trgovine z ljudmi je bila omenjena že v resoluciji Evropskega parlamenta z dne 10. marca 2016 o razmerah v Eritreji.

44. pozdravlja delo Europol, zlasti prek podatkovne zbirke Focal Point Twins, pri odkrivanju oseb, ki potujejo v tretje države z namenom zlorabe otrok; poziva države članice, naj sodelujejo z Europolom in zagotovijo sistematično in hitro izmenjavo podatkov;
45. priporoča mednarodni skupnosti, naj posebno pozornost nameni trgovini z ljudmi na kriznih območjih, na primer po naravnih nesrečah in v oboroženih spopadih, ter v državah s hudimi kršitvami človekovih pravic, kjer ljudje nimajo druge možnosti, kot da državo zapustijo, da bi zbežali trgovcem z ljudmi in drugim kriminalnim mrežam;
46. poziva države članice, naj vzpostavijo boljše sisteme za spremljanje dejavnosti zasebnih zaposlovalnih agencij, s katerimi državljani tretjih držav potujejo v EU za namene dela;
47. poziva EU in države članice, naj sodelujejo z zasebnim sektorjem in vsemi ustreznimi deležniki, da bi preprečili trgovino z ljudmi vzdolž celotne oskrbovalne verige, pri tem pa naj upoštevajo zlasti delo otrok; poudarja, da je s tem v zvezi treba v celoti in nemudoma vzpostaviti evropsko poslovno koalicijo proti trgovini z ljudmi, kot je bila načrtana v strategiji EU za odpravo trgovine z ljudmi za obdobje 2012–2016.

**IZID KONČNEGA GLASOVANJA
V ODBORU, ZAPROŠENEM ZA MNENJE**

Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Martina Anderson, Malin Björk, Michał Boni, Ignazio Corrao, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Laura Ferrara, Monika Flašíková Beňová, Lorenzo Fontana, Ana Gomes, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Jussi Halla-aho, Monika Hohlmeier, Filiz Hjusmenova (Filiz Hyusmenova), Ilijana Jotova (Iliana Iotova), Eva Joly, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Barbara Kudrycka, Marju Lauristin, Monica Macovei, Roberta Metsola, Claude Moraes, József Nagy, Soraya Post, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Branislav Škripek, Traian Ungureanu, Bodil Valero, Marie-Christine Vergiat, Beatrix von Storch, Tomáš Zdechovský
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Hugues Bayet, Carlos Coelho, Anna Maria Corazza Bildt, Iratxe García Pérez, Anna Hedh, Marek Jurek, Ska Keller, Miltiadis Kyrkos (Miltiadis Kyrkos), Gilles Lebreton, Jeroen Lenaers, Angelika Mlinar, Morten Helveg Petersen, Salvatore Domenico Pogliese, Barbara Spinelli, Axel Voss
Namestniki (člen 200(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Beatriz Becerra Basterrechea, Eugen Freund, Jean-François Jalkh, Peter Lundgren

28.4.2016

MNENJE ODBORA ZA PRAVICE ŽENSK IN ENAKOST SPOLOV(*)

za Odbor za zunanje zadeve

o boju proti trgovini z ljudmi v zunanjih odnosih EU
(2015/2340(INI))

Pripravljalnica mnenja: Catherine Bearder

POBUDE

Odbor za pravice žensk in enakost spolov poziva Odbor za zunanje zadeve kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

- A. ker je trgovina z ljudmi huda kršitev človekovih pravic in telesne nedotakljivosti ter kaznivo dejanje, vezano na spol, saj so žrtve trgovine za namene spolnega izkoriščanja pretežno ženske in dekleta, ki predstavljajo nesorazmerno veliko število žrtev; ker ženske in dekleta predstavljajo tudi velik delež žrtev drugih oblik trgovine z ljudmi, na primer za prisilno delo in izkoriščanje v gospodinjstvu in sektorju nege, proizvodnem, živilskem, čistilnem in drugih sektorjih;
- B. ker je lahko trgovina z ljudmi posledica svetovnih gospodarskih in socialnih neenakosti, še dodatno pa jo lahko spodbuja družbena neenakost med ženskami in moškimi; ker je nasilje nad ženskami v strategiji EU opredeljeno kot temeljni vzrok trgovine z ljudmi;
- C. ker je treba trgovino z ljudmi razumeti tudi z vidika povpraševanja in dobička, saj je izkoriščanje žensk, zlasti za spolne storitve, posledica povpraševanja po teh storitvah in dobička, ki se pri tem ustvarja;
 - 1. poziva Komisijo in države članice, naj poskrbijo, da bodo človekove pravice, enakost spolov in boj proti trgovini z ljudmi ostali v središču razvojne politike EU in partnerstva s tretjimi državami; poziva Komisijo, naj pri oblikovanju novih razvojnih politik in pregledovanju obstoječih uvede ukrepe, ki upoštevajo vidik spola;
 - 2. poudarja, da bi z okrepljeno gospodarsko in družbeno vlogo žensk in deklet zmanjšali njihovo ogroženost, da postanejo žrtve, in poziva Komisijo, naj še naprej izvaja ciljno usmerjene ukrepe za vključevanje načela enakosti spolov v vse razvojne dejavnosti in zagotavlja, da bo enakost spolov skupaj s pravicami žensk ostala na dnevnem redu političnega dialoga s tretjimi državami;

3. je seznanjen z normativnim učinkom švedskega modela za zmanjševanje povpraševanja in predlaga, da se podobni normativni ukrepi uvedejo v vseh 28 državah članicah EU in prek njenih zunanjih odnosov;
4. poudarja, da trgovina z ljudmi iz držav v razvoju obstaja zaradi povpraševanja po spolnih storitvah v razvitih državah, kar ljudi, predvsem ženske in dekleta, potiska v ranljiv položaj, ter poziva države članice, naj inkriminirajo zavestno uporabo storitev, v katerih so udeležene žrtve trgovine z ljudmi;
5. poudarja, da bi morale države članice inkriminirati uporabo vseh storitev, ki jih opravljajo žrtve trgovine z ljudmi, s strani svojih državljanov, tudi če so ta dejanja storjena zunaj države članice in/ali zunaj EU;
6. opozarja na pomembnost ciljev trajnostnega razvoja, zlasti cilja 5.2, ki predvideva odpravo vseh oblik nasilja nad ženskami in dekleti v javni in zasebni sferi, vključno s trgovino ter spolnim in drugim izkoriščanjem;
7. poudarja, da je pomemben splošni dostop do zdravstvenega varstva ter spolnega in reproduktivnega zdravja, zlasti za žrtve trgovine z ljudmi, ki se lahko prav zaradi izkoriščanja spopadajo z mnogimi fizičnimi in psihološkimi težavami; poziva države članice, naj ponudijo lahko dostopne zdravstvene storitve in nego za žrtve trgovine z ljudmi;
8. poziva države članice, kjer obstaja izkoriščanje žrtev trgovine z ljudmi, naj zagotovijo ustrezno in potrebno zdravljenje ob upoštevanju vidika spola in na osnovi individualnih potreb, pri tem pa posebno pozornost namenijo žrtvam trgovine z ljudi za spolno izkoriščanje;
9. poziva države članice, naj izvajajo ukrepe, kjer bo upoštevan vidik spola, da bi izboljšale odkrivanje žrtev trgovine z ljudmi v azilnih postopkih in postopkih vračanja, da bi vodile podrobnejše in po spolu razčlenjene evidence in zagotovile, da bodo žrtve seznanjene z ustreznimi možnostmi podpore;
10. poziva države članice, naj izvajajo pravne instrumente, ki bodo žrtvam trgovine z ljudmi omogočili, da se obrnejo na oblasti, ne da bi ogrozile lastno varnost ali pravice, ki jih imajo kot žrtve;
11. poziva Komisijo, pristojne agencije EU in države članice, naj razvijejo usposabljanje o upoštevanju vidika spola za osebje v organih kazenskega pregona in mejnih organih, da bo znalo bolje prepoznati morebitne žrtve trgovine z ljudmi, zlasti za namene spolnega izkoriščanja, in jim pomagati;
12. poziva k večji učinkovitosti politike EU proti trgovini z ljudmi, kar bi lahko dosegli tako, da bi jo tesneje prepletli s širšimi strategijami EU za varnost, enakopravnost žensk in moških, gospodarsko rast, kibernetiko varnost, migracije in zunanje odnose;
13. poziva Komisijo in države članice, naj sočasno s poostrejitvijo pravnih ukrepov zoper trgovino z ljudmi razširijo njeno opredelitev, da bo vključevala nove oblike; je seznanjen z resolucijo Parlamenta v postopku št. 2015/2229(INI), sprejeto decembra 2015, v kateri je bilo nadomestno materinstvo opredeljeno kot trgovanje s

človeškimi telesi in torej izenačeno s trgovino z ljudmi;

14. poziva države članice, naj ratificirajo in izvajajo istanbulske konvencije, saj lahko trgovino z ljudmi obravnavamo kot hudo obliko nasilja nad ženskami;
15. poudarja, kako pomembno je poskrbeti za varnost žrtev trgovine z ljudmi, ki na sodiščih pričajo proti preprodajalcem;
16. poziva države članice, naj tesneje sodelujejo s tretjimi državami v boju proti vsem oblikam trgovine z ljudmi, pri tem pa posebno pozornost namenijo razsežnosti spola v tej trgovini ter se zlasti borijo proti otroškim porokam, spolnemu izkoriščanju žensk in deklet ter spolnemu turizmu; poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj si bolj prizadevata v okviru kartumskega procesa ter izvajata bolj specifične projekte in zagotovita dejavno udeležbo večjega števila držav.

**IZID KONČNEGA GLASOVANJA
V ODBORU, ZAPROŠENEM ZA MNENJE**

Datum sprejetja	19.4.2016
Izid končnega glasovanja	+: 26 -: 1 0: 4
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Maria Arena, Catherine Bearder, Beatriz Becerra Basterrechea, Malin Björk, Vilija Blinkevičiūtė, Anna Maria Corazza Bildt, Viorica Dăncilă, Iratxe García Pérez, Anna Hedh, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Elisabeth Köstinger, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Angelika Mlinar, Maria Noichl, Marijana Petir, Pina Picierno, João Pimenta Lopes, Terry Reintke, Jordi Sebastià, Michaela Šojdrová, Ernest Urtasun, Jadwiga Wiśniewska, Anna Záborská, Jana Žitňanská
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Rosa Estaràs Ferragut, Kostadinka Kuneva, Constance Le Grip, Evelyn Regner, Marc Tarabella
Namestniki (člen 200(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Julia Reid, Marco Zanni

8.4.2016

MNENJE ODBORA ZA OKOLJE, JAVNO ZDRAVJE IN VARNOST HRANE

za Odbor za zunanje zadeve

o boju proti trgovini z ljudmi v zunanjih odnosih EU
(2015/2340(INI))

Pripravljaec mnenja: Miroslav Mikolášik

POBUDE

Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane poziva Odbor za zunanje zadeve kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. želi spomniti, da preambula Listine Evropske unije o temeljnih pravicah potrjuje, da EU posameznika in človekovo dostojanstvo postavlja v središče svojih dejavnosti, ter med drugim prepoveduje mučenje in nečloveško ali poniževalno ravnanje, trgovino z ljudmi in suženjstvo;
2. poudarja, da je vsakršna komercialna zloraba organov, ki onemogoča pravičen dostop do presaditve, neetična, neskladna s povsem temeljnimi človekovimi vrednotami in prepovedana v skladu s členom 3(2) Listine EU o temeljnih pravicah;
3. opominja, da skupine, organizirane na mednarodni ravni, svoje žrtve, ki jih zavedejo z lažnimi obljubami, za namene prostitucije prikrito ali pa s privolitvijo žrtev prevažajo v bogatejše regije, zlasti v evropske države, kjer so odjemalci premožnejši;
4. poudarja, da je trgovina s človeškimi organi po podatkih iz poročila Global Financial Integrity v svetovnem merilu ena od desetih največjih nezakonitih dejavnosti zaslužkarstva, ki letno ustvarja med 600 milijonov USD in 1,2 milijarde USD dobička in zajema številne države; prav tako poudarja, da so po podatkih OZN sicer lahko tarča ljudje vseh starosti, še posebej ranljivi pa so migranti, brezdomci in nepismeni ljudje;
5. poziva institucije EU in države članice, naj izvajajo skladno zunanjo in notranjo politiko, tako da v skladu s temeljnimi vrednotami Unije človekovim pravicam namenijo osrednje mesto v odnosih EU z vsemi tretjimi državami, pri čemer naj kot vzvod uporabijo gospodarske in trgovinske odnose;
6. poziva EU, naj si prizadeva za dialog o človekovih pravicah s svojimi mednarodnimi

državnimi in nedržavnimi partnerji ter takšen dialog spodbuja, naj formalizira partnerstva z mednarodnimi in nacionalnimi organizacijami, ki delujejo na področju človekovih pravic, in naj stori vse, kar je v njeni moči, da bi okrepila sodelovanje in usklajevanje s tretjimi državami, da bi se izboljšalo odkrivanje žrtev, okrepili ukrepi za preprečevanje trgovine z ljudmi in zagotovil učinkovit kazenski pregon trgovcev z ljudmi;

7. poziva institucije EU in države članice, naj zagotovijo, da vsi proizvodi, ki se tržijo na ozemlju EU, v celotni proizvodni verigi spoštujejo mednarodne standarde na področju spoštovanja človekovih pravic in boja proti trgovini z ljudmi;
8. je zelo zaskrbljen, ker je po navedbah Mednarodne organizacije dela okoli 21 milijonov ljudi po svetu žrtev najbolj razširjenih oblik sodobnega suženjstva, ki vključuje prisilno delo, s katerim se letno ustvari več kot 30 milijard EUR dobička, trgovino z organi in prisilno spolno izkoriščanje, katerega tarča je več kot 80 % žrtev trgovine z ljudmi; ugotavlja, da moški pri tem niso izjema, a so v širšem obsegu prizadete skupine najbolj ranljivih, kot so ostareli, ženske, bolniki, invalidi in otroci, pri čemer je po ocenah več kot 5,5 milijona otrok žrtev trgovine z ljudmi; poudarja, da v skladu s previdnimi ocenami, ki jih je objavila Mednarodna organizacija za migracije, trgovina z otroki ustvari dobiček približno 7,6 milijard EUR letno;
9. poudarja, da za osebe, ki so zaradi nenadnih ali progresivnih podnebnih sprememb, ki škodljivo vplivajo na njihova življenja ali življenjske razmere, primorane zapustiti domove, obstaja visoko tveganje, da postanejo žrtve trgovine z ljudmi; poudarja, da ima ta vrsta mobilnosti ljudi, povezana s podnebnimi spremembami, močno ekonomsko razsežnost, vključno z bojem za preživetje in zmanjšanjem gospodinjstskih dohodkov, zato so ti ljudje ranljivi in izpostavljeni neposredni grožnji prisilnega dela ali suženjstva;
10. poudarja pomen in neizbežnost krize podnebnih migrantov ter velike verjetnosti, da bodo postali žrtve trgovine z ljudmi; meni, da bi bilo treba sprejeti proaktivne ukrepe, posebno pozornost pa nameniti trgovini z ljudmi v kriznih območjih, na primer po naravnih nesrečah, ter migrantom zaradi podnebnih sprememb; je zaskrbljen, da je mogoče sedanje mednarodne standarde s področja človekovih pravic zgolj v omejeni meri uporabljati v primerih razselitve zaradi podnebja; zato poziva EU, naj si prizadeva za mednarodno in pravno priznano opredelitev podnebnih beguncev;
11. obsoja nezakonito trgovino z ljudmi, tudi za namen odvzema organov, in vsakršno drugačno izkoriščanje, ki krši pravico do telesne nedotakljivosti in vključuje fizično ali psihično nasilje; nasprotuje vsakršnemu trženju ljudi ter njihovih teles in delov teles; poudarja, da ima trgovina z ljudmi precejšnje zdravstvene posledice za žrtve vseh vrst izkoriščanja, tako fizične kot psihične; poudarja, da so prebivalci najrevnejših svetovnih skupnosti še posebej ranljivi, da postanejo žrtve nezakonite trgovine z organi;
12. poudarja, kako pomembno je preprečevanje ter večsektorski in večdisciplinaren pristop pri obravnavi nezakonite trgovine z organi, vključno s trgovino z ljudmi za odvzemanje organov, ki je postala svetovni problem; poziva k bolj usmerjenim pobudam za ozaveščanje, s katerimi bi opozorili na nevarnosti, povezane s prodajo organov, in bolje seznanili žrtve o fizičnih in psiholoških tveganjih, zlasti med tistimi, ki so z vidika neenakosti in revščine med najrevnejšimi in najranljivejšimi ter bi utegnili meniti, da je

vredno prodati organ in tako izboljšati lasten ekonomski položaj; poudarja, da bi morale biti kampanje ozaveščanja obvezen sestavni del tako evropske sosedske politike kot razvojnega sodelovanja EU;

13. poudarja, da gospodarska stagnacija, vrzeli v zakonodaji in pomanjkljivosti pri kazenskem pregonu v državah v razvoju, skupaj s čedalje večjo globalizacijo in boljšo komunikacijsko tehnologijo, ustvarjajo izvrstne pogoje za zločinske posle nezakonite trgovine z organi; poudarja, da so ljudje zaradi pomanjkanja gospodarskih priložnosti prisiljeni razmišljati o možnostih, ki bi sicer veljale za nevarne ali nezaslišane, medtem ko nezadostni kazenski pregon zločincem omogoča, da delujejo skoraj brez strahu pred kazenskih pregonom;
14. poziva vse države članice EU, naj čim prej podpišejo in ratificirajo Konvencijo Sveta Evrope proti trgovini s človeškimi organi; poudarja, da bi si morale države članice močnejše in pospešeno prizadevati za prenos evropskih direktiv in konvencij proti trgovini z organi, tkivi in celicami v nacionalno zakonodajo, s čimer bi zagotovile ustrezen kazenski pregon zoper osebe, odgovorne za nezakonito trgovino z organi, morebitne prejemnike tovrstnih organov pa bi odvrnile od povpraševanja po njih;
15. obsoja nezakonito trgovino z otroki, ki jih posvojijo evropski starši, ki plačajo visoke zneske, da bi pridobili zaželene dojenčke, vključno s prakso kupovanja dojenčkov, rojenih nadomestnim materam v tretjih državah;
16. obsoja prakso trgovine z ljudmi za nadomestno materinstvo pod prisilo, saj krši pravice žensk in otrok; ugotavlja, da povpraševanje spodbujajo razvite države na račun ranljivih in revnih ljudi, ki pogosto bivajo v državah v razvoju, in poziva države članice, naj razmislijo o posledicah lastnih restriktivnih politik na področju reprodukcije;
17. poudarja, da morajo imeti vse žrtve trgovine z ljudmi dostop do ustreznih zdravstvenih storitev; ugotavlja, da gre pri večini identificiranih žrtev v EU za ženske in dekleta, ki se jih izkorišča v spolne namene, poudarja, da je treba ohraniti pristop, usmerjen k žrtvam, in ugotavlja, da tovrstna zloraba povzroča posebne poškodbe, ki zahtevajo višjo raven storitev; poudarja, da revščina, spolna in etnična diskriminacija, nevednost, premajhna informiranost, politične in gospodarske krize, oboroženi spopadi ter naravne nesreče ponujajo plodna tla za trgovce z otroki;
18. poudarja, da trgovina z otroki poteka z namenom izkoriščanja otrok na različnih področjih, vključno s prostitucijo, gospodinjskimi deli, delom na plantažah, kot vojaki ali pomočniki pri oboroženih silah, za izvajanje kaznivih dejanj oziroma za prosjačenje;
19. poudarja, da je treba ukrepati in omejiti pojav izginotja mladoletnih migrantov brez spremstva, saj se po ocenah Europol predvideva, da je po prihodu v Evropo izginilo 10.000 mladoletnikov; poziva Komisijo in države članice, naj storijo vse, kar je v njihovi moči, da bi odpravile nezakonito trgovino, naj sprejmejo vse potrebne ukrepe, da bi poiskale in zaščitile otroke migrantov brez spremstva, ki so izginili po registraciji ob vstopu na evropsko ozemlje, ter naj izboljšajo sisteme za opozarjanje na izginotje otrok, obenem pa opozarja, da so najbolj izpostavljeni nevarnostnim izkoriščanja, zlorabe in nasilja tisti otroci, ki nimajo rojstnega lista;
20. poudarja, da bi morale države članice okrepiti sodelovanje pod okriljem Interpola in

Europola, da bi se učinkoviteje odzivala na problematiko trgovine z organi in ljudmi, vključno z nevtralizacijo internetnih dejavnosti in kontrolami mest, kjer bi se utegnile nahajati žrtve trgovine z ljudmi; poziva k stalnemu sodelovanju in izmenjavo med mednarodnimi organizacijami; poziva države članice, naj zagotovijo ustrezen kazenski pregon zoper osebe, odgovorne za nezakonito trgovino z organi;

21. poudarja, da je nakup človeških organov, tkiva in celic nezakonit; ugotavlja, da se ljudje, ki so žrtev trgovine z ljudmi za namen odvzema organov, soočajo s posebnimi izzivi in da se žrtve pogosto ne zavedajo dolgotrajnih in napornih zdravstvenih posledic odvzema organov in pomanjkanja oskrbe po operaciji, pa tudi psihološkega vpliva operacije; poziva k boljše usmerjenim pobudam za ozaveščanje, s katerimi bi opozorili na nevarnosti, povezane s prodajo organov, zlasti med najrevnejšimi in najranljivejšimi, ki bi utegnili meniti, da je vredno prodati organ in tako izboljšati lasten ekonomski položaj;
22. obsoja nezakonito trgovino s človeškimi organi, tkivi in celicami, med drugim z reproduktivnimi celicami (jajčeca, spermiji), tkivi in celicami zarodkov ter izvornimi celicami odraslih in zarodkov;
23. poudarja, da bi morale biti žrtve deležne celovite pomoči, ne le za takojšnje in kronične zdravstvene posledice, ampak tudi zaradi dolgoročnih psiholoških posledic za njihovo dobro počutje; zato želi opozoriti na pomembno vlogo, ki jo igrajo organi in organizacije pri obveščanju žrtev o njihovih pravicah na področju dostopa do sodnega varstva, pomoči in zdravstvenega varstva;
24. opozarja, da je za žrtve prisilne prostitucije v večini držav članic težko najti psihološko pomoč, zato so skoraj izključno odvisne od podpore neprofitnih organizacij; se zato zavzema za povečanje podpore tem organizacijam in poziva države članice, naj zmanjšajo prepreke pri iskanju psihološke pomoči;
25. poudarja pomembno vlogo zdravnikov, medicinskih tehnikov, socialnih delavcev in drugih zdravstvenih delavcev, ki so edina strokovna kontaktna točka za žrtve, medtem ko so te še zmeraj priprte, in imajo izjemno pomembno vlogo pri preprečevanju trgovine z ljudmi; je zaskrbljen, da gre pri tem trenutno za zamujeno priložnost za ukrepanje; ugotavlja, da je treba zdravstvene delavce boljše seznaniti z odkrivanjem zgodnjih signalov trgovine z ljudmi in postopki poročanja, da bi zagotovili boljšo pomoč žrtvam, in določiti strožje kazni za sodelovanje pri nezakoniti trgovini z organi;
26. poziva, naj se v različnih državah uvedejo programi za pridobivanje soglasja ali sheme, pri katerih bi imeli državljani možnost, da se pri opravljanju nekaterih upravnih postopkov neposredno vpišejo v register darovalcev organov, s čimer bi se zmanjšalo povpraševanje pacientov na črnem trgu, obenem pa povečalo število razpoložljivih organov, prav tako pa bi tako zmanjšali finančne stroške presaditve in potrebo po zdravstvenem turizmu;
27. poziva države članice, naj spodbujajo nadaljnja prizadevanja za to, da bi bili zdravstveni delavci v večji meri udeleženi pri krepitvi boja proti tej obliki trgovine z ljudmi, in sicer z ozaveščanjem o vprašanih v zvezi s trgovino z ljudmi in organizacijo obveznega usposabljanja;

28. poziva Komisijo in države članice, naj sprejmejo ukrepe, s katerimi bi preprečile presaditveni turizem in povečale razpoložljivost zakonito pridobljenih organov, da bi izboljšali preprečevanje nezakonitega pridobivanja organov in vzpostavili pregleden sistem sledljivosti presajenih organov, obenem pa zagotovili anonimnost donatorjev; poziva Komisijo, naj pripravi smernice, s katerimi bi spodbudila države članice EU k sodelovanju v partnerstvih, kot sta Eurotransplant in Scandiatransplant;
29. poudarja, da Svetovna zdravstvena organizacija navaja, da je na voljo le malo znanstvenih podatkov o trgovini z ljudmi in zdravju, zlasti kar zadeva duševno in psihično zdravje; poudarja tudi, da se pogosto podcenjujejo potrebe žrtev in preživelih; zato poziva Komisijo in pristojne organe držav članic, naj vzpostavi sistem spremljanja in spodbujajo obveščanje o posledicah trgovine z ljudmi ter o potrebah žrtev z vidika fizičnega in psihičnega zdravja;
30. poziva Komisijo in države članice, naj spoštujejo listino OZN in načela azilne zakonodaje.

**IZID KONČNEGA GLASOVANJA
V ODBORU, ZAPROŠENEM ZA MNENJE**

Datum sprejetja	22.3.2016
Izid končnega glasovanja	+: 65 -: 0 0: 1
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Marco Affronte, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Catherine Bearder, Ivo Belet, Simona Bonafè, Biljana Borzan, Lynn Boylan, Nessa Childers, Birgit Collin-Langen, Mireille D'Ornano, Miriam Dalli, Seb Dance, Angélique Delahaye, Ian Duncan, Stefan Eck, Bas Eickhout, Eleonora Evi, José Inácio Faria, Karl-Heinz Florenz, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Jens Gieseke, Julie Girling, Sylvie Goddyn, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Jytte Guteland, Anneli Jäätteenmäki, Jean-François Jalkh, Benedek Jávor, Karin Kadenbach, Kateřina Konečná, Giovanni La Via, Peter Liese, Norbert Lins, Susanne Melior, Miroslav Mikolášik, Massimo Paolucci, Piernicola Pedicini, Bolesław G. Piecha, Pavel Poc, Frédérique Ries, Daciana Octavia Sârbu, Annie Schreijer-Pierik, Davor Škrlec, Renate Sommer, Dubravka Šuica, Tibor Szanyi, Nils Torvalds, Glenis Willmott, Damiano Zoffoli
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Paul Brannen, Mark Demesmaeker, Jan Huitema, Peter Jahr, Merja Kyllönen, Anne-Marie Mineur, Alessandra Mussolini, James Nicholson, Christel Schaldemose, Bart Staes, Keith Taylor
Namestniki (člen 200(2)), navzoči pri končnem glasovanju	José Blanco López

**IZID KONČNEGA GLASOVANJA
V PRISTOJNEM ODBORU**

Datum sprejetja	24.5.2016
Izid končnega glasovanja	+: 44 -: 6 0: 1
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Lars Adaktusson, Michèle Alliot-Marie, Petras Auštrevičius, Bas Belder, Goffredo Maria Bettini, Elmar Brok, Klaus Buchner, James Carver, Lorenzo Cesa, Javier Couso Permuy, Mark Demesmaeker, Georgios Epiritidos (Georgios Epiritideios), Knut Fleckenstein, Eugen Freund, Michael Gahler, Iveta Grigule, Afzal Khan, Janusz Korwin-Mikke, Eduard Kukan, Ilhan Kjučuk (Ilhan Kyuchyuk), Ryszard Antoni Legutko, Barbara Lochbihler, Sabine Lösing, Andrejs Mamikins, Ramona Nicole Mănescu, David McAllister, Tamás Meszerics, Francisco José Millán Mon, Javier Nart, Pier Antonio Panzeri, Dimitris Papadakis (Demetris Papadakis), Ioan Mircea Pașcu, Vincent Peillon, Alojz Peterle, Tonino Picula, Andrej Plenković, Cristian Dan Preda, Jozo Radoš, Jaromír Štětina, Charles Tannock, Boris Zala
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Luis de Grandes Pascual, Andrzej Grzyb, Marek Jurek, Jean-Luc Schaffhauser, Bodil Valero, Janusz Zemke
Namestniki (člen 200(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Therese Comodini Cachia, Judith Sargentini, Ricardo Serrão Santos, Renate Weber